

การรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มิถุนายน 2555

การรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มิถุนายน 2555
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ของ

อภิรดี เสนาะศัพท์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2555

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

ประธาน

ประธาน

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู่)

(อาจารย์ ดร.วราชนีย์ บุญธิมา)

กรรมการ

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์)

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู่)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ศรัณยา เกษมบุญญากร)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความสามารถจากท่านอาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคุ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำมาตั้งแต่ต้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ราชนันท์ บุญธิมา กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม และอาจารย์ ดร.ศรันยา เกษมบุญญากร กรรมการภายนอกที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์ อาจารย์ ดร.ศรันยา เกษมบุญญากร และอาจารย์สาวิตรี พังงา ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัวที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา และรู้สึกสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง รวมทั้งคณาจารย์สาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่าน ที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา ที่ให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

อภิรดี เสนาะศัพท์

สารบัญ

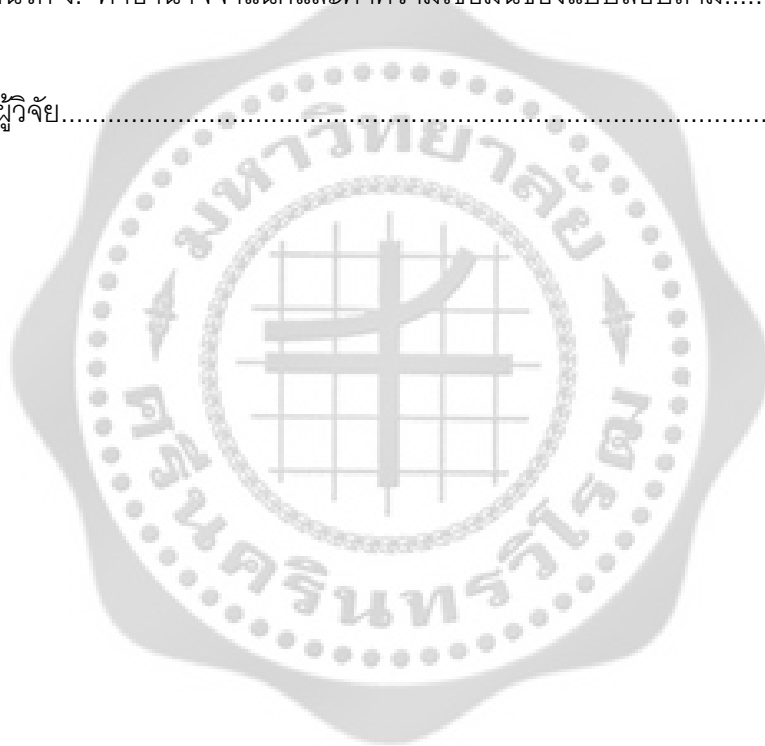
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต.....	12
ความหมายกิจกรรมนิสิต.....	12
ปรัชญากิจกรรมนิสิต.....	13
วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิต.....	14
ความสำคัญของกิจกรรมนิสิต.....	15
ประเภทของกิจกรรมนิสิต.....	18
รูปแบบการจัดกิจกรรมนิสิต.....	19
บทบาทของงานกิจกรรมนิสิตของสถาบันอุดมศึกษา.....	21
แนวทางการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	22
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้.....	28
ความหมายของการรับรู้.....	28
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้.....	31
การรับรู้คุณค่าและความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต.....	34
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ.....	36
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ.....	36
ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต.....	40
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
	เพศกับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร..... 40
	ชั้นปีที่ศึกษากับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร..... 41
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร..... 41
3	วิธีการดำเนินการวิจัย..... 43
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง..... 43
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 44
	ลักษณะของเครื่องมือ..... 45
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 47
	การจัดกระทำข้อมูล..... 47
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 47
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 48
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 49
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 49
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 49
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 50
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 82
	สรุปผลการวิจัย..... 83
	การอภิปรายผล..... 84
	ข้อเสนอแนะ..... 97
	ข้อเสนอแนะทั่วไป..... 97
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป..... 99
	บรรณานุกรม..... 101

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	106
ภาคผนวก ก. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	107
ภาคผนวก ข. รายนามผู้เชี่ยวชาญและจดหมายขอความอนุเคราะห์เชิญเป็น ผู้เชี่ยวชาญ.....	117
ภาคผนวก ค. จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล.....	122
ภาคผนวก ง. ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	124
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	131

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเภทกิจกรรม มหาวิทยาลัย.....	24
2 โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเภทกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ.....	25
3 โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเภทกิจกรรม เพื่อสังคม.....	28
4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา.....	43
5 จำนวน และร้อยละของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา...	50
6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและ เป็นรายด้าน.....	51
7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการเปิด โลกทัศน์ เป็นรายข้อ.....	52
8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการค้นพบ และรู้จักตนเอง เป็นรายข้อ.....	54
9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านความสามารถในการบริหารเวลา เป็นรายข้อ.....	55
10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นรายข้อ.....	56
11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านพัฒนาการ ทางด้านบุคลิกภาพ เป็นรายข้อ.....	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการรู้จักและ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง เป็นรายชื่อ.....	58
13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและ เป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	59
14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและ เป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี.....	60
15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและ รายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	61
16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวม และเป็นรายด้าน.....	62
17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมมหาวิทยาลัย เป็นรายชื่อ.....	63
18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านคุณธรรม เป็นรายชื่อ.....	65
19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้เป็นรายชื่อ..	66

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านทักษะการเสริมสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล เป็นรายข้อ.....	67
21 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านพัฒนาสุขภาพ เป็นรายข้อ.....	68
22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อสุขภาพ เป็นรายข้อ.....	69
23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	70
24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามชั้นปี.....	71
25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	72
26 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	73
27 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี.....	74

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
28 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนก ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	75
29 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตรด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองของนิสิต ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นรายคู่.....	76
30 ผลการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	77
31 ผลการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี.....	78
32 ผลการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	80

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กระบวนการของการรับสัมผัส และการรับรู้.....	29
2 การเรียนรู้.....	29

การรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มิถุนายน 2555

อภิรดี เสนาะศัพท์. (2555). การรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.จากรุวรรณ สกุลคู, อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรวงษ์.

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการรับรู้ด้านการเปิดโลกทัศน์ ด้านการค้นพบและ
รู้จักตนเอง ด้านความสามารถในการบริหารเวลา ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ด้านพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ และด้านกรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และ
ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมมหาวิทยาลัย ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะ และด้านกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
และเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2554 จาก 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขา
อาหารและโภชนาการ สาขาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม สาขาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก และสาขา
ศิลปสัมพันธ์ จำนวนทั้งสิ้น 280 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมี
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.974 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม
เสริมหลักสูตรโดยรวมทุกด้านและแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรม
เสริมหลักสูตรโดยรวมทุกด้านและแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
3. นิสิตชาย และนิสิตหญิงภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้
เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
4. นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3
และชั้นปีที่ 4 รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
5. นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการรู้จักและเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเอง ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

6. นิสิตชายและนิสิตหญิง ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

7. นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ศึกษาชั้นปีต่างกัน ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

8. นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

AWARENESS AND DESIRE TO PARTICIPATE IN EXTRACURRICULAR ACTIVITIES OF
HOME ECONOMICS STUDENTS AT KASETSART UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
APHIRADEE SANOURSUP

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Higher Education

At Srinakharinwirot University

June 2012

Aphiradee Sanoursup. (2012). *Awareness and Desire to Participate in Extracurricular Activities of Home Economics Students at Kasetsart University*. Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Jaruwan Sakulku, Dr. Suwaporn Tungsonworapongs,

The purpose of this study was twofold, first, to study awareness of extracurricular activities of Home Economics students at Kasetsart University in six aspects: openness to diversity, self discovery, time management ability, cooperative ability, personality development, and knowing and understanding their own roles, and to study students' desire to participate in extracurricular activities in three aspects: University activities, capacity enhancing activities, and social activities. Second, to compare students' awareness and desire to participate in extracurricular activities according to their gender, class level, and educational achievement. The samples included 280 Home Economics students enrolled in academic year 2011. The tool used for collecting data was a five-point rating scale questionnaire with a coefficient alpha of 0.974. The statistics used for analyzing data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one way analysis of variance, and Sheffe's test.

The findings revealed that:

1. Home Economics students at Kasetsart University awareness of extracurricular activities in overall and in six aspects were at high level.
2. Home Economics students at Kasetsart University desire to participate in extracurricular activities in overall and in three aspects were at a high level.
3. There was no difference found when compared male and female students on their awareness of extracurricular activities.
4. Home Economics students with different class level showed no difference in each and overall aspect of awareness in extracurricular activities.
5. Students with different educational achievement showed no difference in overall and in each aspect, except for the aspect of knowing and understanding their own roles.

6. There was no significant difference between male and female students in overall and in each aspect of desire to participate in extracurricular activities.

7. Students with different class level did not differ in overall and in each aspect of their desire to participate in extracurricular activities.

8. Students with different educational achievement showed no difference in overall and in each aspect of desire to participate in extracurricular activities.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มีความสำคัญต่อการตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติ เพราะเป็นแหล่งที่มุ่งพัฒนากำลังคนในระดับวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงในสาขาต่างๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญคือการผลิตบัณฑิต การวิจัยเพื่อค้นคว้าหาความรู้ การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำหรับการผลิตบัณฑิตซึ่งนับเป็นชุมทรัพย์ทางปัญญาของสถาบันอุดมศึกษา ต้องอาศัยกระบวนการ หรือกลวิธีที่มีความสลับซับซ้อน และต้องมีความพร้อมทั้งในส่วนของสถาบันการศึกษาและตัวนิสิตเอง เพื่อช่วยให้บัณฑิตพร้อมซึ่งความรู้ ความสามารถ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ จึงจะเป็นบัณฑิตที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2539: 1) หรืออาจกล่าวโดยสรุปว่าบัณฑิตที่ผลิตออกไปจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างน้อย 3 ประการ คือ การเป็นผู้มีคุณธรรม คุณภาพและคุณค่า (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543: 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คือการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความรอบรู้คู่คุณธรรม และมีทักษะในการทำงาน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549)

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทต่อการพัฒนาคน ตลอดจนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า และมีความมั่นคง เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ความสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ส่วนหนึ่งคือบุคคลจะต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้ก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะเน้นการพัฒนานิสิตให้มีคุณภาพ ให้เป็นทั้งคนดีและคนเก่ง การศึกษาหาความรู้ควรควบคู่กับการทำกิจกรรม การเรียนรู้วิชาการหรือวิชาชีพเพียงด้านเดียวจะขาดประสบการณ์ด้านสังคมและชีวิตโดยสิ้นเชิง ความรู้ในบทเรียนช่วยให้มีทักษะในวิชาเรียน ความรู้ด้านกิจกรรมช่วยให้รู้จักการปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. 2543: 7)

งานกิจการนิสิตเป็นกลไกหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนานิสิตให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทางด้านวิชาการ วิชาชีพ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจควบคู่ไปกับกระบวนการการเรียนการสอนโดยเน้นการตอบสนองความต้องการ และความสนใจของนิสิต สร้างความพร้อมให้แก่นิสิตโดยการส่งเสริมให้นิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ นอกหลักสูตร สอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์เป้าหมายตามภารกิจและทิศทางของสถาบันอุดมศึกษา เป็นการดำเนินกิจกรรมที่สร้างโอกาสให้นิสิตได้เสริมทักษะต่างๆ เช่น การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น ฝึกความรับผิดชอบ ฝึกการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพให้เหมาะสม ฝึกให้รู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเมื่อเข้าสู่สังคม ทักษะต่างๆ เหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ และมีคุณค่ามากขึ้น (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2538: 2-3) นอกจากนี้ สุวพร ตั้งสมวรวงษ์ (2545: 2) ได้ให้ความเห็นในเรื่องเดียวกันว่า การผลิตบัณฑิตนับเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นผู้นำทางภูมิปัญญาของสังคม ต้องไม่ทำหน้าที่เพียงถ่ายทอดความรู้ที่เป็นทักษะวิชาชีพให้แก่บัณฑิตแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพราะการเรียนรู้จากชั้นเรียนไม่เพียงพอสำหรับการศึกษาในยุคนี้ แต่ต้องมีหน้าที่สร้างให้นิสิตมีโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ฝึกให้เรียนรู้จากสิ่งรอบตัวและแหล่งต่างๆ มากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าทางวิทยาการ และเทคโนโลยีของโลกยุคปัจจุบัน ให้สามารถวิเคราะห์วิจารณ์มองเห็นปัญหา และสามารถแก้ไขปัญหาได้

ซิคเคอริง และเรชเชอร์ (Chickering; & Reisser. 1993: 468) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนิสิตไว้ว่า กิจกรรมนิสิตมีส่วนสำคัญในการทำให้นิสิตได้รับประโยชน์ในด้านการรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง การสร้างความมั่นใจในตนเอง พัฒนาการด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะความเป็นผู้นำ ความเข้าใจโลกของการทำงาน ความเข้าใจในธรรมชาติและแตกต่างของมนุษย์ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ผู้นำและผู้ตาม การรู้จักรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น จะเห็นว่าการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพออกไปสู่สังคมนั้นเป็นภารกิจสำคัญยิ่งของสถาบันการศึกษาทุกแห่งที่ต้องกำหนดนโยบาย และกระอบการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนากิจกรรมนิสิตให้ชัดเจน สนับสนุนให้นิสิตได้มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในสถาบัน และเปิดโอกาสให้นิสิตมีอิสระในการบริหารจัดการการจัดกิจกรรม มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ทันยุคทันเหตุการณ์ กิจกรรมต้องเหมาะสมกับสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้กิจกรรมที่จัดได้มีส่วนส่งเสริมให้นิสิตได้พัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมต่อไป

จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานด้านกิจกรรมนิสิตของสถาบันอุดมศึกษา พบว่าปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตมีดังนี้คือ (อนุศักดิ์ ตั้งปณิธานวัฒน์; มนต์ทิพย์ นาคะสุวรรณ; และ บุญพา โชขัต. 2550: 64-72)

1. ปัญหาด้านบุคลากร ได้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องของด้านกิจกรรมนิสิตมีไม่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ อาจารย์และบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไม่เห็นความสำคัญ และไม่คอยให้ความ

ร่วมมือกับกิจกรรมนิสิต บุคลากรขาดจิตบริการ ขาดการอำนวยความสะดวก ความเป็นมิตร และไม่ค่อยมีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติหน้าที่ ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง เป็นต้น

2. ปัญหาด้านงบประมาณ ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอกับความต้องการ และไม่เป็นธรรม การพิจารณาจัดสรรงบประมาณล่าช้า และมีรายละเอียดมากเกินไป ไม่มีการตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างจริงจัง เป็นต้น

3. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ เช่น สถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ และไม่ทันสมัย ขาดการซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ตามปกติ

4. ปัญหาด้านการจัดการ เช่น การจัดกิจกรรมอยู่ในช่วงเวลาที่ย่ำแย่ บางหน่วยงานจัดโครงการ/กิจกรรมในวันเวลาเดียวกัน หรือทับซ้อนกัน ทำให้นิสิตไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความต้องการ องค์การบริหารองค์การนิสิตขาดการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การทำงานในขั้นตอนต่างๆ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรทางการเกษตรแห่งแรกของประเทศไทย ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ดำเนินภารกิจเพื่อสนองนโยบายการกระจายโอกาสทางการศึกษาของรัฐบาลใน 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตบางเขน วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม วิทยาเขตศรีราชา จังหวัดชลบุรี และวิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร และวิทยาเขตที่อยู่ระหว่างการจัดตั้งอีก 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตลพบุรี และวิทยาเขตสุพรรณบุรี

วิทยาเขตบางเขน จัดการเรียนการสอนใน 16 คณะ 2 สถาบันสมทบ ได้แก่ คณะเกษตร คณะประมง คณะบริหารธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวนศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะสัตวแพทย์ คณะเทคนิคการสัตวแพทย์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยสิ่งแวดล้อม และสถาบันสมทบอีก 2 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยการชลประทาน และวิทยาลัยพยาบาลราชชนนี นพรัตน์วชิระ

วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จัดการเรียนการสอนใน 5 คณะ ได้แก่ คณะเกษตร กำแพงแสน คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และ 2 สถาบัน คือ สถาบันวิจัยและพัฒนา กำแพงแสน สถาบันสุวรรณวาลกกลีเพื่อการค้นคว้าและพัฒนาปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์

วิทยาเขตศรีราชา จังหวัดชลบุรี จัดการเรียนการสอนใน 3 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาการ
จัดการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ศรีราชา คณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และ 2 วิทยาลัย คือ
วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาศรีราชา และวิทยาลัยพณิชยนาวินานาชาติ

วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสกลนคร จัดการเรียนการสอนใน 3 คณะ ได้แก่ คณะ
ทรัพยากรธรรมชาติและอุตสาหกรรมเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ และคณะ
ศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นการพัฒนาตามศักยภาพและความต้องการของชุมชน
ซึ่งมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มี
คุณค่าของประเทศ เปี่ยมด้วยความรู้ ความสามารถ มีหลักคิดและทักษะทางวิชาการและวิชาชีพ
ที่เรียกว่า “เก่ง” เปี่ยมด้วยคุณลักษณะที่ถึงพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรม ที่เรียกว่า “ดี” มีความ
พร้อมที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง พร้อมสร้างสรรคสิ่งที่ดีงามและเผชิญกับสภาพการณ์ใน
อนาคต ที่เรียกว่า “มีความสุข” เพื่อพัฒนานิสิตสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ (กองกิจการนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2554: 6)

ในส่วนของการจัดโอกาสและประสบการณ์การเรียนรู้นอกชั้นเรียน มหาวิทยาลัยได้
เล็งเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรจะเป็นส่วนเสริมเต็มเต็มคุณลักษณะความเป็นบัณฑิตให้แก่นิสิต
ให้นิสิตได้มีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ภายใต้ฐานความคิดที่เชื่อว่า การเรียนรู้นอก
ชั้นเรียนจะเกื้อหนุนให้นิสิตได้รับประสบการณ์ชีวิตที่หลากหลายในรูปของ “ทักษะชีวิต” ซึ่งจะเป็น
ประสบการณ์ที่มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตในอนาคตภายหลังจากสำเร็จการศึกษา และเพื่อให้
นิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกคนทุกวิทยาเขต ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้นอกชั้นเรียน
เท่าเทียมกัน มหาวิทยาลัยจึงกำหนดให้นิสิตระดับปริญญาตรีที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2548 เป็น
ต้นไป ต้องเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร และถือเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการได้รับปริญญาของนิสิต
โดยกำหนดให้ต้องเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ จำนวนไม่น้อยกว่า 15 กิจกรรม และมีจำนวนในหน่วยชั่วโมงในการเข้าร่วมไม่น้อย
กว่า 100 หน่วยชั่วโมง ต่อมาทางมหาวิทยาลัยต้องการให้การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ
นิสิตมีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และการประกอบอาชีพในอนาคต
จึงกำหนดแนวทางการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรสำหรับสำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา
2552 เป็นต้นไป ดังนี้ (กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2554: 12-13)

1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย เป็นกิจกรรมซึ่งกำหนดให้นิสิตทุกคนต้องเข้าร่วม จำนวนไม่น้อย
กว่า 3 กิจกรรม และมีจำนวนหน่วยชั่วโมงไม่น้อยกว่า 28 หน่วยชั่วโมง

2. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ เป็นกิจกรรมซึ่งกำหนดให้นิสิตเข้าร่วม จำนวนไม่น้อยกว่า 10 กิจกรรม และมีจำนวนหน่วยชั่วโมงไม่น้อยกว่า 60 หน่วยชั่วโมง ประกอบด้วย

1) กิจกรรมด้านคุณธรรม ให้นิสิตเลือกกิจกรรมเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงรวมกันไม่น้อยกว่า 12 หน่วยชั่วโมง

2) กิจกรรมด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ ให้นิสิตเลือกกิจกรรมเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 4 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงรวมกันไม่น้อยกว่า 24 หน่วยชั่วโมง

3) กิจกรรมด้านทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ให้นิสิตเลือกกิจกรรมเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงรวมกันไม่น้อยกว่า 12 หน่วยชั่วโมง

4) กิจกรรมด้านพัฒนาสุขภาพ ให้นิสิตเลือกกิจกรรมเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงรวมกันไม่น้อยกว่า 12 หน่วยชั่วโมง

3. กิจกรรมเพื่อสังคม ให้นิสิตเลือกกิจกรรมเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงไม่น้อยกว่า 12 หน่วยชั่วโมง

ทั้งนี้กิจกรรมมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามที่วิทยาเขตที่นิสิตสังกัดได้กำหนดไว้ ส่วนกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ และกิจกรรมเพื่อสังคม ให้นิสิตเลือกเข้าร่วมกิจกรรมจากหน่วยงานต่างๆ ได้ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งนี้กิจกรรมดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากวิทยาเขต จึงจะถือได้ว่าเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้เริ่มบังคับใช้กับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 ซึ่งนิสิตรุ่นแรกที่ต้องเข้าหลักเกณฑ์นี้ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้เน้นย้ำว่านิสิตควรเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เสร็จสิ้นในช่วงที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีที่ 3 เมื่อขึ้นชั้นปีที่ 4 นิสิตจะไม่มีเวลาเข้าร่วม เนื่องจากต้องไปฝึกงาน แต่ในปัจจุบันพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 บางส่วนยังเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ไม่ครบตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด บางส่วนได้จำนวนหน่วยชั่วโมงครบแล้ว แต่ยังไม่เข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบทุกด้าน บางส่วนเข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมบังคับซึ่งอยู่ในกลุ่มของกิจกรรมมหาวิทยาลัย ซึ่งส่วนใหญ่จะมีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในกลุ่มกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ และกิจกรรมเพื่อสังคม เนื่องจากไม่ทราบว่าหน่วยงาน/ สถานที่ใดจัดกิจกรรม นอกจากนี้ จากการศึกษาข้อมูลจากกองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ยังพบว่านิสิตจำนวนหนึ่งที่เรียนจบครบตามรายวิชาในหลักสูตร แต่ไม่สามารถรับพระราชทานปริญญาบัตรได้ เนื่องจากเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรยังไม่ครบ

จากสภาพการณ์ดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นที่น่ากังวลว่านิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ อาจประสบปัญหานี้ได้เช่นกัน จากการที่ผู้วิจัยได้รับทราบปัญหาดังกล่าวจากอาจารย์ที่ปรึกษานิสิต

นายกสโมสรนิสิต และนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตรบางคน และพบว่ายังไม่ได้มีการศึกษา หรือประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรดังกล่าวเลย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ ความต้องการ และปัญหาอุปสรรคต่างๆ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อนำผลการวิจัยเสนอต่อผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจการนิสิต เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอแนะช่วยเหลือนิสิต รวมถึงแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และการประกอบอาชีพในอนาคตของนิสิตต่อไป ซึ่งจะหมายถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั่นเอง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรีภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และการประกอบอาชีพในอนาคตของนิสิตต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตในการศึกษาดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2554 จาก 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาอาหารและโภชนาการ สาขาสัตวและเครื่องนุ่งห่ม สาขาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก และสาขาศิลปสัมพันธ์ จำนวนทั้งสิ้น 280 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) เพศ แบ่งเป็น เพศชาย และเพศหญิง
- 2) ชั้นปีที่ศึกษา แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4
- 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ กิจกรรมมหาวิทยาลัย กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ และกิจกรรมเพื่อสังคม ของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การรับรู้ หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังร่างกายเกิดการรับสัมผัสจากสิ่งเร้าทั้งหลาย ได้แก่ กิจกรรมมหาวิทยาลัย กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ และกิจกรรมเพื่อสังคม ซึ่งการรับรู้ในแต่ละกิจกรรมประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเปิดโลกทัศน์ 2) การค้นพบและรู้จักตนเอง 3) ความสามารถในการบริหารเวลา 4) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น 5) การพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ และ 6) การรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง

1.1 การรับรู้ด้านการเปิดโลกทัศน์ หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตมีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่น มีความคิดแปลกใหม่ ไม่เป็นคนยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ได้แง่คิดมุมมองที่หลากหลาย ได้พัฒนาสติปัญญา และได้เรียนรู้การแก้ปัญหาจากสภาพจริง

1.2 การรับรู้ด้านการค้นพบและรู้จักตนเอง หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้มีโอกาสประเมินจุดเด่นจุดด้อยของตนเอง รู้ว่าตนเองมีความถนัด/ทักษะด้านไหน รู้ว่าตนเองชอบทำงานด้านไหน เช่น การวางแผน การคิด การติดต่อสื่อสาร รู้ว่าตนเองสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้หรือไม่ รู้ว่าตนเองมีลักษณะนิสัยอย่างไร และรู้ว่าควรปรับปรุงตัวเองอย่างไร

1.3 การรับรู้ด้านความสามารถในการบริหารเวลา หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จักแบ่งเวลาให้แต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น การเรียนกิจกรรมครอบครัว กิจกรรมกับเพื่อน ทำให้นิสิตสามารถทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน และสามารถบริหารจัดการชีวิตได้ดีขึ้น

1.4 การรับรู้ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่หลากหลาย สะท้อนให้เห็นว่าตนเองสามารถทำงานกับคนอื่นได้หรือไม่ ทำให้ได้เรียนรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น ได้เพิ่มทักษะการทำงาน และมีความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวกัน

1.5 การรับรู้ด้านการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง เป็นผู้ฟังที่ดี มีทักษะสังคม ยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น ทำให้บุคลิกภาพดีขึ้น ทำให้ได้เรียนรู้การปรับบุคลิกภาพของตนเองเพื่อการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม

1.6 การรับรู้ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่าตนเองมีบทบาทหน้าที่อย่างไรในแต่ละสถานการณ์ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในแต่ละสถานการณ์ เพิ่มความสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคม ได้ใช้ความรู้ทางวิชาการของตนในการช่วยชุมชน และทำให้ได้เรียนรู้การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

2. ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต หมายถึง ความสนใจของนิสิตที่มีต่อรูปแบบ หรือ ลักษณะกิจกรรมซึ่งมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตทั้ง 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมมหาวิทยาลัย กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ และกิจกรรมเพื่อสังคม

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำหนดให้นิสิตเข้าร่วม เพื่อพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยให้ถึงพร้อมซึ่งความเป็นบัณฑิตตามที่มหาวิทยาลัยมุ่งหวัง ประกอบด้วย กิจกรรมมหาวิทยาลัย กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ และกิจกรรมเพื่อสังคม

3.1 กิจกรรมมหาวิทยาลัย หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ได้แก่ กิจกรรมก้าวแรกสู่บัณฑิตยุคใหม่ กิจกรรม

ปฐมนิเทศคณะ กิจกรรมร้องเพลงมหาวิทยาลัย กิจกรรมร้องเพลงคณะ กิจกรรมไหว้ครู มหาวิทยาลัย กิจกรรมวันพัฒนามหาวิทยาลัย กิจกรรมรับน้องใหม่มหาวิทยาลัย กิจกรรมรับน้องใหม่คณะ กิจกรรมเข้าแถวส่งบัณฑิตงานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร กิจกรรมเข้าแถวรับและส่งเสด็จพระราชดำเนินงานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร กิจกรรมวางพวงมาลาวันปิยมหาราช 23 ตุลาคม กิจกรรมวันนนทรีทรงปลูก ดนตรีทรงโปรด กิจกรรมเลือกตั้ง อบก. และ สส. กิจกรรมวางพวงมาลาวันสถาปนามหาวิทยาลัย 2 กุมภาพันธ์ กิจกรรมปัจฉิมนิเทศมหาวิทยาลัย (ชั้นปีสุดท้าย) กิจกรรมปัจฉิมนิเทศคณะ (ชั้นปีสุดท้าย) กิจกรรมเทิดพระเกียรติพระราชาวงศ์ กิจกรรมวันสถาปนา คณะ กิจกรรมที่คณะ/ ภาควิชากำหนดให้นิสิตเข้าร่วม และกิจกรรมที่วิทยาเขตกำหนดให้นิสิตเข้าร่วม

3.2 กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนานิสิตในด้านคุณธรรม ด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านสุขภาพ

3.3 กิจกรรมเพื่อสังคม หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนาส่งเสริมให้นิสิตช่วยเหลือสังคม บำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม คนด้อยโอกาส เสียสละสิ่งที่มีเพื่อเผื่อแผ่ให้กับส่วนรวม

4. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2554 ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 ใน 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาอาหารและโภชนาการ สาขาสัตวและเครื่องนุ่งห่ม สาขาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก และสาขาศิลปสัมพันธ์

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถทางการเรียนของนิสิตที่วัดในรูปของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (grade point average: GPA) นับตั้งแต่นิสิตเริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50-3.24

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 2.49 หรือ

น้อยกว่า

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีการรับรู้การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างกัน
2. นิสิตที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีการรับรู้การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างกัน

3. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการรับรู้การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างกัน
4. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างกัน
5. นิสิตที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างกัน
6. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต
 - 1.1 ความหมายกิจกรรมนิสิต
 - 1.2 ปรัชญากิจกรรมนิสิต
 - 1.3 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิต
 - 1.4 ความสำคัญของกิจกรรมนิสิต
 - 1.5 ประเภทของกิจกรรมนิสิต
 - 1.6 รูปแบบการจัดกิจกรรมนิสิต
 - 1.7 บทบาทของงานกิจกรรมนิสิตของสถาบันอุดมศึกษา
 - 1.8 แนวทางการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
 - 2.1 ความหมายของการรับรู้
 - 2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้
 - 2.3 การรับรู้คุณค่าและความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ
 - 3.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ
 - 3.2 ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต
4. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการรับรู้และ
ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 - 4.1 เพศกับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 - 4.2 ชั้นปีที่ศึกษากับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 - 4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริม
หลักสูตร

แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนิต

1. ความหมายของกิจกรรมนิต

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่า กิจกรรมว่า หมายถึง การที่ผู้เรียนปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้

กูด (สำเนา ขจรศิลป์. 2542: 119; อ้างอิงจาก Good. 1973) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนิตว่า เป็นกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่นิตจัดขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ เพื่อให้เข้าใจตนเองและสังคมดีขึ้น

ชาญชัย อินทรประวัติ (2545: 27) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนิต คือ กิจกรรมที่มีประโยชน์ทางการศึกษาที่เกิดขึ้นจากการคิดและการดำเนินการของนิต โดยการให้คำปรึกษาและดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาให้อยู่ในกรอบนโยบายประเพณี และวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

สำเนา ขจรศิลป์ (2542:128) ได้ให้ความหมายของคำว่า กิจกรรมนิต ว่า หมายถึง กิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง นิตร่วมกันจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนิต

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 22) ได้ให้คำจำกัดความของกิจกรรมนิต/นิต (student activities) ว่าจะต้องเป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน แต่ในปัจจุบันแนวโน้มของการเข้าร่วมกิจกรรมของนิตเปลี่ยนไป มหาวิทยาลัยหรือสถาบันต้องกำหนดกิจกรรมในการเข้าร่วมของนิตให้ชัดเจนขึ้น โดยกิจกรรมนิตแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ กิจกรรมของนิตโดยนิต เพื่อนิตและกิจกรรมการพัฒนานิต ซึ่งมหาวิทยาลัยจัดขึ้นโดยมีรูปแบบของการจัดแตกต่างกันตามความต้องการในการพัฒนานิต โดยกำหนดว่าจะต้องผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรม และเมื่อผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมก็กิจกรรมจะมีประกาศนียบัตรหรือใบรับรองการเข้าร่วมกิจกรรมให้

จากความหมายต่างๆ ของกิจกรรมนิต ตามที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ นั้นสรุปได้ว่า กิจกรรมนิตหมายถึงกิจกรรมที่พัฒนาทักษะนิตในทุกๆ ด้านโดยนิตสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ด้วยความสะดวกใจตามที่สถาบันจัดให้ หรือในสวนกิจกรรมที่จัดขึ้นเองโดยนิตโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลและให้คำปรึกษา เป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง มีคุณประโยชน์สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนานิตให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ยิ่งก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งนิต สถาบันอุดมศึกษา และต่อประเทศชาติ

2. ปรัชญากิจกรรมนิสิต

ปรัชญากิจกรรมนิสิตเป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาบัณฑิต ซึ่งเป็นภารกิจหลักประการแรก และประการสำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐหรือของเอกชน ต้องกำหนดถึงคุณลักษณะของบัณฑิตในแต่ละสถาบันให้ชัดเจน เพื่อจะได้จัดกิจกรรมนิสิตให้เหมาะสมกับการพัฒนานิสิตให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ (วิจิตร ศรีสอ้าน, 2529: 1-6) ดังนั้น สถาบันการศึกษาจึงควรกำหนดแนวปรัชญาเพื่อใช้เป็นหลักในการดำเนินงานของสถาบันซึ่ง วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 63-64) กล่าวว่า กิจกรรมนิสิตเป็นจุดศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนานิสิตให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพ และจัดขึ้นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานของสถาบันอุดมศึกษา กิจกรรมนิสิตจึงมีความสำคัญควบคู่ไปกับการเรียนการสอนที่มีอยู่ในหลักสูตร กิจกรรมนิสิตเป็นงานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนานิสิตนอกห้องเรียน ดังนั้น ปรัชญากิจกรรมนิสิตจึงมีดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้นิสิตแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อันเป็นผลให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และวุฒิภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
- 2) ส่งเสริมและช่วยเหลือให้นิสิตจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือความคิดเห็นที่แตกต่างทางด้านการเมือง
- 3) เปิดโอกาสให้นิสิตมีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็น กล้าแสดงตน พัฒนาคือเป็นผู้ นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่นิสิต รู้จักการอยู่ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกหัดการทำงานอย่างเป็นระบบ และฝึกความคิดตลอดจนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
- 4) อำนวยความสะดวกในการจัด และดำเนินกิจกรรมนิสิตในด้านต่างๆ เช่น
 - 4.1) จัดหาสถานที่เพื่อเป็นศูนย์กลางกิจกรรมสำหรับประชุม อุปกรณ์ต่างๆ เพื่อการพิมพ์ อัดสำเนา การจัดทำป้ายประกอบต่างๆ
 - 4.2) ประสานงานกับภาควิชา หรือหน่วยงานอื่นๆ ในสถาบันเพื่อสนับสนุน หรือ อำนวยความสะดวกให้นิสิตในการจัดกิจกรรม เพื่อช่วยในงานต่างๆ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
 - 4.3) จัดหาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่มีประสบการณ์ด้านกิจกรรม เพื่อช่วยเหลือ ให้แนวคิด หรือแนะนำทางการจัดกิจกรรมให้สามารถจัดได้อย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้นิสิตรัก

ความเป็นไทย มีความภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ ชื่นชมศิลปวัฒนธรรม ระเบียบประเพณีดนตรี และนาฏศิลป์ไทย

5) พัฒนานิสิตให้เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่ด้งาม สอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมไทย

6) ช่วยให้นิสิตสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอน และสามารถนำใช้ กิจกรรมเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียน

ปรัชญาของกิจกรรมนิสิตในสถาบันอุดมศึกษามุ่งเน้นการพัฒนานิสิต และถือว่า กิจกรรมนิสิตมีความสำคัญควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในหลักสูตร โดยปรัชญากิจกรรมนิสิต เป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตให้มี ประสิทธิภาพในการสร้างสรรค์สังคมต่อไป

3. วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิต

กิจกรรมนิสิตมีหลายประเภท ซึ่งกิจกรรมแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์โดยเฉพาะ แตกต่างกันไปบ้าง แต่โดยทั่วไปได้มีนักการศึกษากล่าวถึงวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจกรรมนิสิตไว้ดังนี้
วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 59-60) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม นิสิต ดังนี้

- 1) เพื่อพัฒนาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ
- 2) เพื่อพัฒนาความสามารถในความสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 3) เพื่อทำให้นิสิตมีความสนใจกว้างขวางขึ้น
- 4) เพื่อฝึกให้มีความรับผิดชอบ
- 5) เพื่อฝึกให้ปกครองตนเอง
- 6) เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจ
- 7) เพื่อพัฒนาสติปัญญา
- 8) เพื่อให้รักศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย
- 9) เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- 10) เพื่อให้เพิ่มพูนความรู้ในด้านอาชีพในอนาคต
- 11) เพื่อให้รู้จักการเสียสละและการทำงานให้ส่วนรวม
- 12) เพื่อให้รู้จักทักษะทางสังคม
- 13) เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยและความคิดที่ดี

14) เพื่อให้มีความสามัคคี

15) เพื่อพัฒนาความกตัญญูต่อสถาบัน

สำเนา ขจรศิลป์ (2542: 120-121) ได้กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิตของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ดังนี้

- 1) เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่ นิสิต
- 2) เพื่อเป็นการเตรียม นิสิต สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
- 3) เพื่อพัฒนานิสิตทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
- 4) เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของ นิสิต ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
- 5) เพื่อให้ นิสิต ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- 6) เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่ นิสิต
- 7) เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของ นิสิต
- 8) เพื่อส่งเสริมให้ นิสิต ได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
- 9) เพื่อส่งเสริมให้ นิสิต ได้รู้จักทำนุบำรุง ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย
- 10) เพื่อเสริมสร้าง ความสามัคคี ในหมู่นิสิต

จะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิตที่กล่าวมาทั้งหมดนี้มีส่วนคล้ายคลึงกัน และสอดคล้องกัน กล่าวคือ เพื่อพัฒนานิสิตในด้านต่างๆ ตามที่นักการศึกษาแต่ละคนเห็นว่าเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต และต้องอาศัยกระบวนการความสัมพันธ์ การทำงานร่วมกัน ระหว่างนิสิตเอง ระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และระหว่างนิสิตกับบุคคลอื่นภายนอกสถาบัน ช่วยเสริมในการที่จะเสริมสร้างคุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้ เนื่องจากคุณลักษณะบางประการนั้นไม่สามารถสร้างได้จากการเรียนในชั้นเรียนเท่านั้น แต่จะต้องอาศัยการมีประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง กิจกรรมนิสิตจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานิสิตเช่นเดียวกับปัจจัยด้านอื่นๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น

4. ความสำคัญของกิจกรรมนิสิต

กิจกรรมนิสิตมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ในหลายๆ ด้าน จึงมีนักการศึกษา กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนิสิตไว้ดังนี้

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530ข) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนิสิตไว้ว่า กิจกรรมนิสิตเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนิสิตที่สำคัญต่อการพัฒนานิสิตเป็นอย่างยิ่ง เพราะการที่ นิสิตจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ได้ ย่อมต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อความเจริญเติบโตทางด้าน

สติปัญญา ความคิด ทักษะคิด ค่านิยม การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ การรับผิดชอบต่อการพูด และการกระทำต่อตนเอง สามารถดำรงตนเป็นที่ยอมรับนับถือ รักใคร่ และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ผลสำเร็จอีกด้วย

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2542: 122-124) ได้สรุปความสำคัญของกิจกรรมนิสิต ออกเป็น 3 ลักษณะ

1) ความสำคัญต่อนิสิต

นิสิตโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกายและความคิด มีความสนใจ มีความอยากรู้อยากเห็น และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยความบริสุทธิ์ใจ กิจกรรมนิสิตสามารถตอบสนองของความสนใจและความต้องการของนิสิตในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนิสิตจึงมีความสำคัญต่อนิสิต ดังนี้

1.1) กิจกรรมนิสิตซึ่งมีหลายประเภท เช่น กีฬา การเมือง ศิลปะและวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์ และนันทนาการ สามารถตอบสนองความต้องการของนิสิตทางด้านร่างกาย และความสนใจ โดยช่วยให้นิสิตได้มีโอกาสใช้พลังร่างกายและความคิด กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

1.2) ความหลากหลายของกิจกรรมนิสิต ช่วยให้นิสิตสามารถค้นหาอาชีพ งานอดิเรก และกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับตนเองได้

1.3) กิจกรรมนิสิตทำให้เกิดความสมดุลในด้านความรู้ และความสนใจของนิสิต เช่น นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ สามารถทำกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม จึงทำให้นิสิตมีความรู้ ความสนใจทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และด้านศิลปะและวัฒนธรรม

1.4) การทำกิจกรรมทำให้นิสิตได้มีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศและอิริยาบถ ทำให้นิสิตได้ผ่อนคลายความตึงเครียด จากการที่ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างหนักในการทำงานด้านต่างๆ

1.5) การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมทำให้นิสิตเห็นคุณค่าของตนเอง และเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง

2) ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา

จากทัศนะของนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายคน ตลอดจนผลของกิจกรรมนิสิตที่ผ่านมามีให้เห็นได้ชัดเจนว่า กิจกรรมนิสิตเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานิสิตให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ และนิสิตในกระบวนการกิจกรรมของนิสิต ทำให้นิสิตเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจต่ออาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่เน้นด้าน

วิชาชีพหลายแห่ง อาจทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้ทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมนิติตทางด้านกีฬา ศิลปะและวัฒนธรรม และบำเพ็ญประโยชน์ ยังมีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

3) ความสำคัญต่อประเทศ

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา ในแต่ละปี มีนิติตจำนวนมากออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น และถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนี้ นิติตยังได้ช่วยแนะนำประชาชนในชนบทให้มีความรู้เกี่ยวกับการเกษตรกรรมแผนใหม่ การสาธารณสุข และการศึกษา เพื่อช่วยให้ชาวชนบทที่มีความเป็นอยู่ที่ด้อย กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมของนิติตได้มีบทบาทอันสำคัญในการทำนุบำรุง พัฒนาและเผยแพร่ ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬา ได้ช่วยทำให้นิติต ซึ่งเป็นเยาวชนของชาติมีร่างกายแข็งแรง และที่สำคัญที่สุด คือ กิจกรรมนิติตเป็นกระบวนการทางการศึกษา ที่ช่วยพัฒนา นิติตทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพสามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น กิจกรรมนิติตจึงมีความสำคัญต่อประเทศเป็นอันมาก

นอกจากนี้ นรนิติ เศรษฐบุตร (กรกช อุตตวิริยะนุภาพ. 2540: 36; อ้างอิงจาก นรนิติ เศรษฐบุตร. 2538) ได้ให้ข้อคิดว่ากิจกรรมนิติตมีประโยชน์ต่อนิติตที่มีส่วนร่วมเป็นอย่างมากในหลายๆ ด้าน กิจกรรมนิติตไม่ได้หมายถึง การละเล่นแต่เป็นการสร้างคุณภาพ บุคลิกภาพให้แก่ นิติต เป็นเสมือนส่วนหนึ่งของการสร้างคนให้เป็นคนตามที่ต้องการ การทำกิจกรรมเป็นการเรียนรู้ โดยการกระทำ นิติตจะได้ตำราเล่มใหญ่ที่สอนประสบการณ์ชีวิตให้กับเขา เรียกว่าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรก็ได้ สิ่งที่น่าประหลาดใจคือเมื่อนิติตก้าวออกจากรั้วมหาวิทยาลัย เขาจะประสบความสำเร็จเร็วมาก ไม่ว่าสาขาวิชาชีพใดก็ตาม หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนก็ให้การต้อนรับ

จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมนิติตมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะจะก่อให้เกิดประโยชน์ ทั้งต่อตัวนิติตเอง ต่อสถาบัน และประเทศ เพราะกิจกรรมนิติตเป็นการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ อันจะก่อผลต่อการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์รู้จักคิด ซึ่งรวมถึงการนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันและชีวิตการเรียน นิติตมีโลกทัศน์กว้างขึ้นได้รู้จักตนเองว่ามีความถนัดด้านใด ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเพื่อให้นิติตมีจิตสำนึกในการใฝ่เรียนรู้ เพื่อที่จะนำไปสู่บัณฑิตที่มีคุณภาพ กิจกรรมนิติต จึงมีความสำคัญต่อนิติตเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ชีวิตที่จำลองไว้ในมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนานิติตให้มีความสมบูรณ์ มีศักยภาพ พร้อมทั้งจะเผชิญกับประสบการณ์จริงในการดำรงชีวิตประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข และประสบผลสำเร็จในชีวิต

5. ประเภทของกิจกรรมนิสิต

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530ก) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนิสิตตามรูปแบบการพัฒนา นิสิต ดังนี้

- 1) กิจกรรมพัฒนาสติปัญญา เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ในสาขาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่
- 2) กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนามารยาทและระเบียบประเพณีการอยู่ร่วมกันในสังคม
- 3) กิจกรรมพัฒนาการปกครอง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตรู้จักทำงานร่วมกัน กล้าตัดสินใจ และมีความรับผิดชอบงานต่างๆ
- 4) กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ และความพร้อมเพรียง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตได้พัฒนาบุคลิกภาพและความสามัคคี โดยอาศัยกิจกรรมด้านกีฬาเป็นหลัก
- 5) กิจกรรมพัฒนาศีลธรรม เป็นกิจกรรมที่พัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนิสิตให้มีความประพฤติ และจริยวัตรที่งดงาม
- 6) กิจกรรมพัฒนาความเสียสละเพื่อสังคม เป็นกิจกรรมที่ฝึกนิสิตให้เข้าใจบทบาทของการมีส่วนร่วม และช่วยเหลือสังคม
- 7) กิจกรรมพัฒนาอาชีพ เป็นกิจกรรมที่เตรียมนิสิตออกไปสู่อาชีพในอนาคต
- 8) กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนและสนับสนุนกิจกรรมด้านวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ
- 9) กิจกรรมทางการเมือง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตสนใจการเมืองเพื่อเตรียมนิสิตเข้าสู่การเมืองในอนาคต
- 10) กิจกรรมสันทนาการ เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาให้นิสิตใช้เวลาว่างเพื่อทำสิ่งที่ตนเองสนใจ หรือการพักผ่อน

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2542: 127-128) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนิสิตตามลักษณะของกิจกรรมได้ 7 ประเภท ดังนี้

- 1) กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของนิสิต และยังเป็นฝ่ายควบคุมและสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่นๆ อีกด้วยโดยทั่วไป กิจกรรมประเภทนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารและฝ่ายสถานิสิต ซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติ องค์กรกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ องค์กรนิสิต ศูนย์นิสิต หรือสโมสรนิสิต

- 2) กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นิสิต
 - 3) กิจกรรมทางด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานิสิตในด้านร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนทักษะในการกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา นอกจากนี้จะทำให้เกิดทักษะในการกีฬา และความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้นิสิตมีร่างกายแข็งแรง นอกจากนี้การแข่งขันกีฬายังเป็นการฝึกให้นิสิตมีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วย
 - 4) กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่นิสิตทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะการแสดง ศิลปะการพูด และดนตรี
 - 5) เป็นกิจกรรมที่นิสิตกระทำ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หรือสร้างถาวรวัตถุที่เป็นสาธารณสมบัติ กิจกรรมด้านนี้มีทั้งการสร้างถาวรวัตถุ และการให้การศึกษาแก่ประชาชนในด้านอาชีพ ด้านสาธารณสุข เพื่อช่วยให้ประชาชนในชนบท หรือประชาชนในเมืองที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
 - 6) กิจกรรมทางด้านนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อให้ความสนุกสนานและเพลิดเพลินแก่นิสิต กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การจัดงานสังสรรค์ การจัดงานตามประเพณีท้องถิ่น หรือการจัดงานในโอกาสต่างๆ เป็นต้น
 - 7) กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่นิสิตได้แสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกซึ่งอาจเป็นการคัดค้าน หรือสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคม
- จากการศึกษาประเภทของกิจกรรมนิสิตสรุปได้ว่ากิจกรรมนิสิตมีหลายประเภท ซึ่งสามารถแบ่งได้ตามรูปแบบการพัฒนา นิสิต และตามลักษณะของกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น

6. รูปแบบการจัดกิจกรรมของนิสิต

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้แนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนิสิตไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2551: 9-10)

- 1) รูปแบบวิธีการดำเนินกิจกรรมจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และความต้องการของสังคมในปัจจุบัน
- 2) ให้นิสิตมีโอกาสฝึกฝน มีประสบการณ์ตรงในสถานประกอบการโดยความร่วมมือของภาคเอกชน และอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิด

3) มุ่งเน้นการพัฒนาความคิดให้รู้จักการประกอบอาชีพอิสระ สร้างรายได้ สร้างวิญญาน
 แก่แก่ สร้างคน สร้างงาน สร้างรายได้ สร้างชาติ

4) มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดศีลธรรม จริยธรรม จิตสำนึกที่เสียสละต่อส่วนรวม
 รวมถึงการประหยัด อดออม และนิยมไทย

5) วัฒนธรรมอันดีงามของชาติภูมิปัญญาท้องถิ่นจะต้องได้รับการเอาใจใส่ และ
 ร่วมกันทำนุบำรุงรักษาไว้คู่ชาติตลอดไป

6) สนับสนุนกิจกรรมนิสิตที่ไปสู่การกุศลของชาติทั้งวิกฤติทางสังคม (วิกฤติทาง
 ศีลธรรม) วิกฤติเศรษฐกิจ และวิกฤติทางการเมือง

นอกจากแนวทางการจัดกิจกรรมที่ได้กำหนดแนวทางข้างต้นแล้ว กิจกรรมที่นิสิตจัด
 จะต้องคำนึงในเรื่องดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2551: 9-10)

- 1) เป็นกิจกรรมที่ผู้พบเห็นแล้วเกิดศรัทธาอยากเข้าร่วม
- 2) เป็นกิจกรรมที่เป็นแบบอย่างของการประหยัด ผู้นำกิจกรรมจะต้องเป็นตัวอย่าง
 เป็นแบบอย่างทั้งการแต่งตัว ความประพฤติ การใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม
- 3) เป็นกิจกรรมที่รักษาวัฒนธรรมอันดีงามของไทย มีรูปแบบการดำเนินงานตามแบบ
 ฉบับของกลุ่ม/ องค์การ ตามเอกลักษณ์ของท้องถิ่นแต่ละแห่ง
- 4) เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมแล้วรู้สึกอบอุ่น มั่นใจ เคารพในสิทธิเสรีภาพของสมาชิกแต่
 ละคน
 - 4.1) ระเบียบ กฎเกณฑ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม ให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่
 ควรจะต้องปฏิบัติ ไม่ใช่การบังคับ
 - 4.2) เมื่อมีการกระทำผิดกฎเกณฑ์ ระเบียบ จะได้รับการตักเตือน ชี้แนะอย่าง
 ละมุนละม่อม เป็นการ “ชนะใจด้วยน้ำใจ”
- 5) กิจกรรมจะต้องไม่ไปรบกวนเวลาเรียนมากเกินไป
- 6) กิจกรรมที่มีการเตรียมการ มีการกำหนดรูปแบบจุดประสงค์ชัดเจน
- 7) กิจกรรมจะต้องไม่ลามก อนาจารไม่มีการเสพยาของมึนเมา
- 8) กิจกรรมที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ เข้าใจปัญหาสังคม มีความรู้รอบตัว และเกิด
 ประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

ในปัจจุบันนี้รูปแบบของการจัดกิจกรรมนิสิตนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปบ้าง กล่าวคือ
 กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายว่า การจัดกิจกรรมนิสิตควรให้มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์
 ของสถาบันการศึกษานั้นๆ ซึ่งบางสถาบันการศึกษาได้มีการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวโดยการ
 จัดโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมนิสิต ให้แก่ผู้นำองค์กรนิสิตทุกคณะ

ทุกองค์กร รวมถึงผู้บริหารและคณาจารย์ของแต่ละคณะ ซึ่งจัดในรูปแบบของการเสวนา การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยระดมความคิด เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมให้คงความเป็นอัตลักษณ์ของ นิสิต และปรับเปลี่ยนกิจกรรมบางอย่างเพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับยุคสมัยและกติกาทางสังคม อีกด้วย

จากการศึกษาสรุปได้ว่าในการจัดกิจกรรมนิสิตนั้นควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับ สถานการณ์ในปัจจุบัน สอดคล้องกับวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ให้นิสิตมีโอกาสฝึกฝนและได้รับ ประสบการณ์ตรง และมุ่งเน้นให้นิสิตมีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกที่ดี รวมถึงการประหยัด อดออมด้วย นอกจากนี้ควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้นิสิตอยากเข้าร่วม และต้องไม่รบกวนเวลาเรียน มากเกินไป

7. บทบาทของงานกิจกรรมนิสิตของสถาบันอุดมศึกษา

การจัดกิจกรรมนิสิตนั้นสิ่งสำคัญขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ นิสิต ในฐานะ ผู้ดำเนินกิจกรรม อาจารย์ ในฐานะที่ปรึกษาและสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรม รวมถึง ปรัชญาการศึกษาและสภาวะของสังคมนั้นๆ

สำเนา ๖ ขจรศิลป์ (2539: 38-39) ได้กล่าวถึงบทบาทของงานกิจกรรมนิสิตของ สถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันไว้ว่า กิจกรรมนิสิตเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนานิสิต มาก มหาวิทยาลัยของรัฐได้ให้การสนับสนุนให้นิสิตจัดกิจกรรมอย่างกว้างขวางแต่ สถาบันอุดมศึกษาขนาดเล็กอีกหลายแห่งยังมีข้อจำกัดในการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต ข้อจำกัด ดังกล่าวคือ การขาดแคลนงบประมาณ และบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการบริหารและ การให้คำปรึกษากิจกรรมนิสิต จึงทำให้สถาบันอุดมศึกษาขนาดเล็กโดยทั่วไปมีจำนวนชมรม กิจกรรมนิสิต และโครงการกิจกรรมนิสิตน้อยมาก นอกจากนั้นสถาบันอุดมศึกษาส่วนมากยังมิได้ นำเอาวิชาการในสาขาวิชาต่างๆ เช่น จิตวิทยา สังคมวิทยา และการบริหารมาพัฒนากิจกรรมนิสิต ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนานิสิตอย่างแท้จริง

งานกิจกรรมนิสิต นอกจากจะมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนานิสิตให้เป็นบุคคลที่ สมบูรณ์ ยังเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลง การสร้างสรรค์ และการพัฒนาประเทศ ในด้านเศรษฐกิจ ชุมชน และสังคม ตลอดจนเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันการศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพื่อการพัฒนา นิสิตในด้านวุฒิภาวะให้เป็นผู้มีมนุษย์ สัมพันธ์ที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม มีความเชื่อมั่น

ในตนเอง กล้าแสดงออก นอกจากนี้ยังฝึกทักษะและประสบการณ์อันเป็นพื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิตในอนาคตของนิสิต (ทบทวนมหาวิทยาลัย. 2545: 1)

สรุปได้ว่า ปัจจุบันงานกิจกรรมนิสิตมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานิสิตให้เป็นผู้ที่คนเก่งและคนดี รวมถึงยังเป็นการพัฒนาสังคม และประเทศชาติอีกด้วย สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงควรให้ความสำคัญ และสนับสนุนการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้งานกิจกรรมนิสิตนั้นเป็นประโยชน์ต่อนิสิตอย่างแท้จริง

8. แนวทางการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยมีแนวคิดและเป้าหมายของการจัดกิจกรรม หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรม และโครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2553: 41; กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2554: 17-20)

1) แนวคิดและเป้าหมาย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศ เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข เพื่อให้ นิสิตไปถึงจุดมุ่งหวังดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นิสิตในหลากหลายรูปแบบ ทั้งการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาจากกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ นิสิตทุกคนทุกวิทยาเขตจะต้องเข้าสู่ระบบการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดขึ้น กล่าวคือ จะต้องเรียนตามหลักสูตรการศึกษาที่กำหนด และจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีสุดท้ายไม่น้อยกว่า 15 กิจกรรม จำนวนรวมไม่น้อยกว่า 100 หน่วยชั่วโมง

2) หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ศูนย์ประสานงานโครงการบัณฑิตยุคใหม่ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต มีหน้าที่ประสานงานในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ระบบการเรียนรู้แบบใหม่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และเป็นหน่วยงานในการเก็บรวบรวม และบันทึกข้อมูลกิจกรรมเสริมหลักสูตร และออกไปรับรองในการเข้าร่วมกิจกรรม

เสริมหลักสูตรให้กับนิสิต เมื่อนิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า 15 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงไม่น้อยกว่า 100 หน่วยชั่วโมง

3) โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ปีการศึกษา 2554 ที่นิสิตต้องเข้าร่วม จำนวนไม่น้อยกว่า 15 กิจกรรม และจำนวนหน่วยชั่วโมงไม่น้อยกว่า 100 หน่วยชั่วโมง มีดังนี้

3.1) กิจกรรมมหาวิทยาลัย นิสิตต้องเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 3 กิจกรรม และไม่น้อยกว่า 28 หน่วยชั่วโมง ดังนี้

ตาราง 1 โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเภทกิจกรรม
มหาวิทยาลัย

ลำดับ ที่	กิจกรรม	จำนวนหน่วย ชั่วโมงที่ได้รับ	สมัครเข้าร่วมกิจกรรม ได้ที่
1	ก้าวแรกสู่บัณฑิตยุคใหม่	10	นิสิตทุกคนต้องเข้าร่วม
2	ปฐมนิเทศคณะ	ตามจริง	คณะ
3	ร้องเพลงมหาวิทยาลัย	8	อบก-สโมสรมนิสิตคณะ
4	ร้องเพลงคณะ	8	อบก-สโมสรมนิสิตคณะ
5	ไหว้ครุมหาวิทยาลัย	3	อบก-สโมสรมนิสิตคณะ
6	วันพัฒนามหาวิทยาลัย	3	สโมสรมนิสิตคณะ
7	รับน้องใหม่มหาวิทยาลัย	6	อบก-สโมสรมนิสิตคณะ
8	รับน้องใหม่คณะ	10	สโมสรมนิสิตคณะ
9	เข้าแถวส่งบัณฑิต งานพิธีพระราชทาน ปริญญาบัตร	2	สโมสรมนิสิตคณะ
10	เข้าแถวรับและส่งเสด็จพระราชดำเนิน งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร	4	สโมสรมนิสิตคณะ
11	วางพวงมาลาวันปิยมหาราช 23 ตุลาคม	5	กองกิจการนิสิต
12	วันนนทรีทองปลูก ดนตรีทองโปรด	4	สโมสรมนิสิตคณะ
13	เลือกตั้ง อบก. และ สส.	1	อบก-สโมสรมนิสิตคณะ
14	วางพวงมาลาวันสถาปนามหาวิทยาลัย 2 กุมภาพันธ์	2	สโมสรมนิสิตคณะ
15	ปัจฉิมนิเทศมหาวิทยาลัย (ชั้นปีสุดท้าย)	3	กองกิจการนิสิต
16	ปัจฉิมนิเทศคณะ (ชั้นปีสุดท้าย)	3	คณะ
17	เทิดพระเกียรติพระราชวงศ์	ตามจริง	กองกิจการนิสิต
18	วันสถาปนาคณะ	ตามจริง	คณะ
19	กิจกรรมที่คณะ/ ภาควิชากำหนดให้นิสิต เข้าร่วม	ตามจริง	คณะ
20	กิจกรรมที่วิทยาเขตกำหนดให้นิสิตเข้าร่วม	ตามจริง	วิทยาเขต

3.2) กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ นิสิตต้องเข้าร่วมทุกด้านไม่น้อยกว่า 10 กิจกรรม และไม่น้อยกว่า 60 หน่วยชั่วโมง ดังนี้

ตาราง 2 โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเภทกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ

ลำดับ ที่	กิจกรรม	จำนวนหน่วย ชั่วโมงที่ได้	สมัครเข้าร่วมกิจกรรมได้ที่
1	ด้านพัฒนาคุณธรรม 2 กิจกรรม ได้แก่		
	- กิจกรรมจิตสาธารณะ 1 กิจกรรม	4	- การทำกิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์ที่สร้างสรรค์ ตระหนักรู้และคำนึงถึง ส่วนรวมร่วมกัน
	- กิจกรรมต่อไปนี้ 1 กิจกรรม	8	- โครงการจิตสาธารณะต่างๆ - โครงการคิดดีทำได้ การอบรม จิตใจ การนั่งสมาธิ การฟัง เทศน์ฟังธรรม การบริจาค โลหิต การอุปสมบทหมู่ ทำบุญตักบาตร การฝึกงานที่ ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการ สอน
	- กิจกรรมเสริมสร้างหลักคิดเชิง คุณธรรม		- กองกิจการนิสิต ชมรมพุทธ ศาสตร์ ชมรมสมาธิเพื่อ คุณภาพชีวิต
	- กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างค่านิยมที่ดี		
	- กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต		
	- การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง		
	- กิจกรรมทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมไทย		
	- เสริมสร้างจรรยาบรรณวิชาชีพ		
	ฯลฯ		

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	กิจกรรม	จำนวนหน่วย ชั่วโมงที่ได้	สมัครเข้าร่วมกิจกรรมได้ที่
2	<p>ด้านพัฒนาทักษะการคิดและ การเรียนรู้ 4 กิจกรรม ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทักษะภาษาต่างประเทศ 1 กิจกรรม - ทักษะ ไอ ที 1 กิจกรรม - กิจกรรมต่อไปนี้ 2 กิจกรรม <ul style="list-style-type: none"> - ความคิดเชิงวิเคราะห์ - ความคิดสร้างสรรค์ - ความคิดนวัตกรรม - การคิดวิจารณ์ญาณ - กิจกรรมประกวดทางการคิด - สมรรถนะการเรียนรู้ - ทักษะการนำเสนอ - สมรรถนะการเรียนรู้ - การสร้างแรงบันดาลใจ - การพัฒนาทักษะทางอาชีพ - การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	<p>6</p> <p>6</p> <p>12</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าร่วมอบรม ภาษาต่างประเทศ - การเข้าร่วมอบรมความรู้ ทางด้านไอที - การคิดและการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาตนเอง การแข่งขันทาง ความคิด การประกวด นวัตกรรมต่างๆ การเข้าอบรม การสัมมนา การอภิปรายทาง วิชาการ การศึกษาดูงาน การ บรรยายพิเศษ การฝึกงานที่ ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการ สอน - กองกิจการนิสิต - สำนักหอสมุด สำนักบริการ คอมพิวเตอร์ สำนักส่งเสริม และฝึกอบรม
3	<p>ด้านพัฒนาทักษะเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 กิจกรรม ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเสริมสร้างทัศนคติ ประชาธิปไตย 1 กิจกรรม 	4	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้ เรื่อง สิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ พลเมือง การเข้าร่วมเสวนา เกี่ยวกับระบบประชาธิปไตย

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	กิจกรรม	จำนวนหน่วย ชั่วโมงที่ได้	สมัครเข้าร่วมกิจกรรมได้ที่
	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมต่อไปนี้เป็น 1 กิจกรรม - พัฒนาบุคลิกภาพ - การทำงานเป็นทีม - ทักษะมนุษยสัมพันธ์ - เสริมสร้างประสบการณ์การทำงาน - วินัยในตนเอง - ทักษะการพูดในที่ชุมชน - ทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น - กาลเทศะ/ มารยาทสังคม - ทักษะภาวะผู้นำ - กิจกรรมความเป็นสากล - การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิต <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	8	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และศิลปวัฒนธรรม - การแสดงศิลปวัฒนธรรม การอบรมบุคลิกภาพ การทำงานเป็นทีม เป็นพิธีกร การฝึกงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
4	<p>ด้านพัฒนาสุขภาพ 2 กิจกรรม ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมนันทนาการ - กิจกรรมกีฬา - กิจกรรมพัฒนาสมาธิ - กิจกรรมกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ - กิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพจิต <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	12	<ul style="list-style-type: none"> - ชมรมกีฬา นักกีฬา การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ - สำนักการกีฬา ชมรมกีฬา

หมายเหตุ: กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ 1 โครงการ สามารถเทียบค่าประสบการณ์ได้หลายด้าน ซึ่งผู้จัดต้องชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน

3.3) กิจกรรมเพื่อสังคม นิสิตต้องเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม และไม่น้อยกว่า 12 หน่วยชั่วโมง ดังนี้

ตาราง 3 โครงสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเภทกิจกรรมเพื่อสังคม

ลำดับ ที่	กิจกรรม	จำนวนหน่วย ชั่วโมงที่ได้	สมัครเข้าร่วมกิจกรรมได้ที่
1	กิจกรรมเพื่อสังคม 2 กิจกรรม ได้แก่		
	- กิจกรรมจิตอาสา 1 กิจกรรม	4	- การรวมกลุ่มเป็นอาสาสมัคร ช่วยเหลือสังคม ช่วยเหลือ ด้วยกำลังร่างกาย แรงสมอง และเวลา ซึ่งเป็นการเสียสละ สิ่งที่ตนมีเพื่อเผื่อแผ่ให้กับ ส่วนรวม โดยการรวมกลุ่ม ของนิสิตตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป
	- กิจกรรมต่อไปนี้ 1 กิจกรรม	8	- การเข้าร่วมบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อสังคม คนด้อยโอกาส การ ทำความดีต่างๆ ช่วยงาน มหาวิทยาลัย
	- กิจกรรมเพื่อคนด้อยโอกาสทาง สังคม		
	- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์		
	- กิจกรรมความดีเพื่อสังคม		
	ฯลฯ		

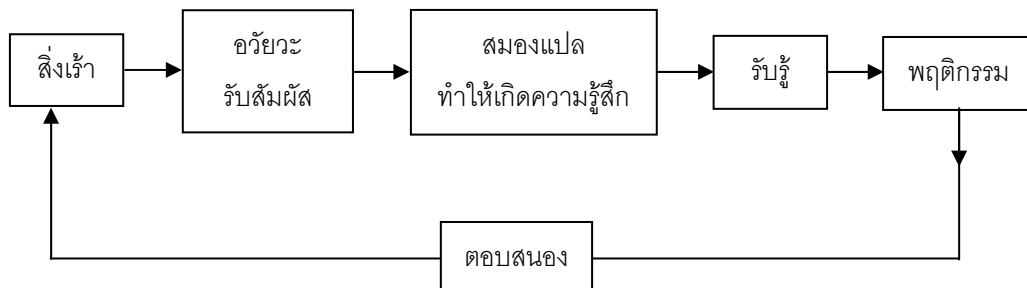
แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้

1. ความหมายของการรับรู้

มีนักจิตวิทยาหลายท่านที่ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ และได้ให้ความหมายดังนี้

เดวิดสัน คทวนิช (2549: 127) กล่าวว่า การรับรู้หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังร่างกายเกิดการรับสัมผัสจากสิ่งเร้าทั้งหลาย ในการแปลความหมายของสมองจะถูกต้อง ละเอียด และชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆ โดยจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความรู้ที่

สะสมไว้ ความจำ ความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงดังภาพประกอบ 2

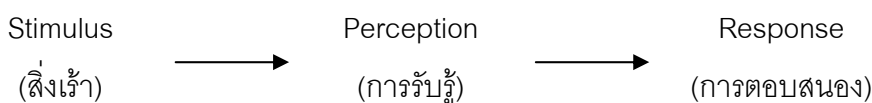
ภาพประกอบ 1 กระบวนการของการรับสัมผัส และการรับรู้

ที่มา: เต็มศักดิ์ คทวนิช (2549: 128)

สุชา จันทน์เอม (2541: 119) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการที่มีระดับตั้งแต่ง่ายที่สุดถึงซับซ้อนที่สุดจนยากแก่การเข้าใจ นักจิตวิทยาได้ให้ความหมายการรับรู้แตกต่างกันออกไป เช่น

1) การรับรู้ คือ การตีความหมายจากการรับสัมผัส (sensation) ในการรับรู้ นั้น เราไม่เพียงแต่มองเห็น ได้ยินหรือได้กลิ่นเท่านั้น แต่เราต้องรับรู้ได้ว่าวัตถุหรือสิ่งที่เรารับรู้ นั้นคืออะไร มีรูปร่างอย่างไร อยู่ทิศใด ไกลกว่าเรามากน้อยแค่ไหน เป็นต้น ทั้งหมดที่เราบอกได้นี้เป็นการใส่ความหมายให้กับสิ่งต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในการรับสัมผัส

2) ในแง่ของพฤติกรรม การรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดแทรกอยู่ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ดังภาพประกอบข้างล่าง

ภาพประกอบ 2 การเรียนรู้

ที่มา: สุชา จันทน์เอม (2541: 119)

ลินเชย์ และ ธอมสัน (ประภาเพ็ญ สุวรรณ และ สวิง สุวรรณ. 2534; อ้างอิงจาก Lindzey; & Thomson. 1975) กล่าวว่า การรับรู้คือกระบวนการทางจิตวิทยาพื้นฐานของบุคคล เพราะถ้าหากปราศจากการรับรู้แล้ว บุคคลไม่มีความจำ ความคิด หรือการเรียนรู้ การรับรู้เกี่ยวกับ

เหตุการณ์ต่างๆ นั้น ประกอบด้วยขั้นตอน คือเมื่อบุคคลรับพลังจากสิ่งเร้า ซึ่งจะเร้าประสาทสัมผัส แล้วประสาทสัมผัสจะส่งรหัสพลังงานผ่านเส้นประสาท และเส้นประสาทจะสร้างข้อมูลต่อไปยังสมอง ซึ่งขั้นสุดท้ายของกระบวนการการจะเป็นการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้านั้นๆ

แกรริสัน (Garrison. 1972: 637) ให้ความหมายของการรับรู้ว่าหมายถึง กระบวนการซึ่งทางสมองตีความ หรือแปลความหมายข้อมูลที่ได้จากการสัมผัส (sensation) ของร่างกาย (ประสาทสัมผัสต่างๆ) กับสิ่งแวดล้อมที่เป็นสิ่งเร้า หรือสิ่งแวดล้อมเร้าสัมผัสนั้นเป็นอะไร มีความหมายอย่างไร มีลักษณะอย่างไร ฯลฯ

กูราลิงค์ (Guralink. 1994: 121) กล่าวถึงการรับรู้ว่าหมายถึง การแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจของตนเอง

วอลแมน (Wolman. 1989: 238) กล่าวว่า การรับรู้หมายถึงผลที่เกิดจากกระบวนการรวบรวมภายในตนเองผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ ซึ่งเบื้องต้นเป็นภาพรวมทั้งหมด และกำหนดแต่ละส่วนไว้ และกระบวนการรวบรวมภาพจะกระจ่างขึ้นท่ามกลางการได้รับข้อมูลข่าวสารติดต่อจากสภาพแวดล้อมต่างๆ

บรยองค์ โดจินดา (2548: 287) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึงการที่บุคคลได้รับรู้ ตีความ และตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้น

การรับรู้เป็นขั้นตอนแรกของการมีพฤติกรรม แต่การรับรู้เป็นเพียงตัวแปรตัวหนึ่งเท่านั้นในการเกิดพฤติกรรม ยังมีตัวแปรอื่นๆ อีกมากมายที่มีส่วนในการเกิดพฤติกรรม เช่น ทักษะคติ บทบาท และความคาดหวังในบทบาท แรงจูงใจ อย่างไรก็ตาม การรับรู้มีความสำคัญต่อพฤติกรรมในแง่ที่ว่า ถ้าบุคคลรับรู้ถูกต้องแม่นยำ การแสดงพฤติกรรมก็จะออกไปในรูปแบบหนึ่ง ถ้าบุคคลรับรู้อย่างไม่ถูกต้องแม่นยำ จะทำให้การแสดงพฤติกรรมจะออกมาในอีกรูปแบบหนึ่ง นั่นคือการรับรู้มีส่วนทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า การรับรู้เป็นกระบวนการในการตีความ ประเมินค่า และตัดสินใจแปลความหมายจากสิ่งเร้าที่ได้สัมผัส ซึ่งได้แก่ รูปแบบ วิธีการ กิจกรรม และแสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งกระบวนการในการรับรู้ เป็นการแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ และการตีความเกี่ยวกับปัจจัยหรือสิ่งเร้าต่างๆ ที่มากระตุ้นประสาทสัมผัสของบุคคล และมีผลทำให้เกิดการตอบสนองในแบบของการกระทำ หรือความนึกคิด

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

บุคคลแต่ละบุคคลจะเกิดการรับรู้สิ่งเร้าได้แตกต่างกันไป แต่การจะรับรู้สิ่งเร้าใดก่อนหลัง มากหรือน้อย ถูกต้องหรือผิดพลาด ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 2 ประการดังนี้ (เทิมศักดิ์ คทวนิช. 2549: 128-130)

1) ตัวบุคคล หมายถึง ลักษณะคุณสมบัติบางประการของผู้ที่จะรับรู้ ซึ่งจะมีผลต่อการรับรู้เช่น

1.1) ความสมบูรณ์ หรือความบกพร่องของอวัยวะรับสัมผัส บุคคลที่มีอวัยวะรับสัมผัสที่สมบูรณ์ย่อมเกิดการรับรู้ได้ถูกต้องหรือผิดพลาดน้อยกว่าบุคคลที่มีอวัยวะรับสัมผัสผิดปกติหรือเสื่อมสมรรถภาพ เช่น คนที่หูตึงย่อมรับรู้เสียงต่างๆ ได้ไม่ชัดเจน จึงมีผลทำให้การแปลความหมายผิดพลาดได้

1.2) ประสบการณ์เดิม (previous experience) เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลอย่างมาก เนื่องจากการรับรู้ของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมที่สะสมไว้ในสมองเป็นเครื่องช่วยในการแปล ดังนั้น การรับรู้จะถูกต้อง ผิดพลาดหรือชัดเจนมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคลมีอยู่ อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันของแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับวัย และการเรียนรู้จากสังคมที่แตกต่างกันด้วย และในการวิจัยนี้ นิสิตแต่ละชั้นปีซึ่งมีวัย และการเรียนรู้จากสังคมที่แตกต่างจึงมีลักษณะที่แตกต่างกัน ดังที่ ทองเรียน อมรชกุล (2525: 39) ดังนี้

นิสิตชั้นปีที่ 1 นิสิตพวกนี้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อหวัง 1) ความสำเร็จในเชิงวิชาการ สนใจในการศึกษาหาความรู้ความคิดต่างๆ 2) ต้องการเข้าใจตนเอง (self-understanding) เข้าใจปัญหาของโลก รวมทั้งแสวงหาเอกลักษณ์ของตน 3) แสวงหาฐานะส่วนตัว 4) มีความเป็นมิตร ผูกพันอยู่กับเพื่อนและชอบรวมอยู่ในกลุ่ม และ 5) เป็นผู้ที่มีมนุษยธรรม สุขภาพเรียบร้อย ให้ความคุ้มครองและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความรู้สึกทั่วไปของนิสิตพวกนี้ในการเข้าไปศึกษาในมหาวิทยาลัยคือมีความรู้สึกกระตือรือร้นระหว่างความกลัวและความตื่นเต้น พวกนี้จะเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทในมหาวิทยาลัย

นิสิตชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่แล้วนิสิตพวกนี้มักจะเกิดความไม่พอใจมหาวิทยาลัย แต่ในบางกรณีนิสิตก็เพียงแต่จะมีความเบื่อและรู้สึกเฉยๆ ไม่ยินดียินร้ายต่อสภาพทั่วไปในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ก็เพราะพวกนี้ถูกทอดทิ้งและไม่ได้รับการเอาใจใส่ จนกระทั่งนิสิตเกิดความรู้สึกขึ้นมาเองว่า ตนเองเป็นคนขาดความรับผิดชอบ ดังนั้น ทางออกของนิสิตเหล่านี้คือการริเริ่มสร้างเสริมความเป็นแบบแผนของกลุ่มย่อยขึ้นมาจนเกิดเป็นวัฒนธรรมเพื่อนฝูงขึ้น (peer culture)

นิสิตชั้นปีที่ 3 อันเนื่องมาจากความเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 มาแต่เดิม นิสิตชั้นปีที่ 3 จะมีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเองเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในลักษณะที่สูงมาก สำหรับในกลุ่มนิสิตปีที่ 3 ด้วยกันเองจะมีความคิดเห็นแตกแยกออกไปน้อยมาก กล่าวคือ มีความคิดไปในแนวเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ มีค่านิยมคล้ายคลึงกัน และทุกคนจะมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ลักษณะที่คล้ายกับนิสิตปีที่ 2 คือ ความไม่พอใจมหาวิทยาลัยในด้านต่างๆ รวมทั้งวิพากษ์วิจารณ์มหาวิทยาลัยอย่างรุนแรงเช่นเคย

นิสิตชั้นปีที่ 4 นิสิตพวกนี้มีแนวโน้มที่จะหันความสนใจออกไปจากมหาวิทยาลัย จะไม่เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เริ่มตั้งแต่ไม่สนใจวัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของนิสิต (student culture) รวมทั้งไม่ยอมรับระเบียบประเพณีของนิสิตด้วยตนเอง โดยส่วนใหญ่แล้วจะสนใจกับเรื่องส่วนตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตภายหลังจากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีไปแล้ว

1.3) ความต้องการที่จะรับรู้ (need) โดยปกติแล้วบุคคลจะเกิดการรับรู้สิ่งเร้าใดๆ ขึ้นก็ตาม บุคคลมักจะเกิดความต้องการที่จะรับรู้ขึ้นเสียก่อน เนื่องจากความต้องการจะสร้างแรงขับหรือแรงจูงใจที่จะรับรู้สิ่งเร้าเหล่านั้นๆ

1.4) ความใส่ใจ (attention) และการเลือก (selection) ที่จะรับรู้สิ่งเร้า ความใส่ใจและการเลือกที่จะรับรู้สิ่งเร้าถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ทำให้กระบวนการของการรับรู้เกิดขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากรอบๆ ตัวบุคคลเต็มไปด้วยสิ่งเร้ามากมาย ไม่ว่าจะเป็นภาพ เสียง กลิ่น รส เป็นต้น สิ่งเร้าทั้งหลายเหล่านี้สามารถที่จะกระตุ้นให้เกิดกระบวนการการรับสัมผัสและการรับรู้ได้อยู่ตลอดเวลา แต่ในความเป็นจริงแล้วแต่ละบุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งเร้าเฉพาะที่ตนให้ความสนใจหรือใส่ใจก่อนเป็นอันดับแรก ดังนั้น อาจสรุปได้ว่าถ้าบุคคลให้ความสนใจและเลือกที่จะรับรู้สิ่งเร้าใด จะสามารถรับรู้สิ่งเร้านั้นได้ก่อนเป็นอันดับแรก อย่างไรก็ตามปัจจัยสำคัญของการให้ความสนใจและเลือกที่จะรับรู้สิ่งเร้า นั้น จะขึ้นอยู่กับคุณสมบัติบางประการของสิ่งเร้า นั้นว่าจะมีอิทธิพลในการจะดึงดูดใจให้เกิดการรับรู้ได้มากน้อยเพียงใด

1.5) สภาวะทางอารมณ์ (emotion) ของบุคคลก่อนหรือขณะเกิดการรับรู้ สภาวะทางอารมณ์ของบุคคลในขณะนั้นจะมีอิทธิพลต่อการแปลความหมายถูกต้อง หรือผิดพลาดได้เป็นอย่างมาก

1.6) ความคาดหวัง (expectation) ต่อสิ่งเร้า โดยทั่วไปแล้วบุคคลมักมีความคาดหวังต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเอาไว้ล่วงหน้า ความคาดหวังนี้เองที่จะเป็นปัจจัยทำให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะรับรู้ต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ มากกว่าการไม่มีความคาดหวัง

1.7) สติปัญญา (intelligence) เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้แต่ละคนรับรู้สิ่งเร้าได้แตกต่างกัน โดยคนที่มีสติปัญญาสูงจะรับรู้อะไรได้อย่างลึกซึ้ง มีการใช้เหตุผลและวิจารณ์ญาณในการวิเคราะห์สิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่รับรู้ได้ดีกว่าบุคคลที่มีสติปัญญาต่ำหรือปัญญาอ่อน

1.8) การให้คุณค่า (value) ต่อสิ่งที่รับรู้ สิ่งเร้าใดที่บุคคลให้คุณค่าและความสำคัญ สิ่งเร้านั้นจะสามารถเพิ่มความสนใจและใส่ใจที่จะรับรู้ให้มากขึ้นได้

1.9) การถูกชักจูง (persuasion) บุคคล กลุ่ม หรือสังคมจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล โดยบุคคลมักจะให้ความสนใจที่จะรับรู้กับสิ่งที่บุคคล กลุ่ม หรือสังคมชักจูง นอกจากนี้กลุ่มหรือสังคมยังมีส่วนที่จะทำให้เกิดความคล้อยตามในการรับรู้อีกด้วย เช่น ถ้าคนส่วนใหญ่ตัดสินใจเรื่องใด คนส่วนน้อยก็จะมีกรรับรู้ที่คล้อยตามความเห็นของคนส่วนใหญ่ไปด้วย

2) คุณลักษณะของสิ่งเร้า นอกจากปัจจัยจากตัวบุคคลจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้แล้วคุณลักษณะของสิ่งเร้ายังเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลด้วย เนื่องจากสิ่งเร้าที่มีคุณสมบัติแตกต่างกันจะมีผลต่อการรับรู้ของบุคคลที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งอาจจำแนกคุณลักษณะของสิ่งเร้าได้ดังต่อไปนี้

2.1) ขนาดของสิ่งเร้า (size) สิ่งเร้าที่มีขนาดใหญ่จะสร้างความสนใจที่จะรับรู้ได้ดีกว่าสิ่งเร้าที่มีขนาดเล็ก

2.2) ความเข้มของสิ่งเร้า (intensity) สิ่งเร้าที่มีความเข้ม เช่น วัตถุที่มีสีเข้ม เสียงที่มีความดังมาก กลิ่นที่แรง หรือการสัมผัสกับร่างกายที่หนักหน่วง สิ่งเร้านี้จะดึงดูดความสนใจที่จะรับรู้ได้ดีกว่าสิ่งเร้าที่มีความเข้มเจือจาง

2.3) ความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความน่าสนใจที่จะรับรู้มากกว่าสิ่งเร้าที่มีลักษณะเดิมๆ

2.4) การเคลื่อนไหว (movement) สิ่งเร้าที่มีการเคลื่อนไหวจะทำให้เป็นจุดสนใจที่จะรับรู้มากกว่าสิ่งเร้าที่อยู่นิ่งๆ

2.5) การกระทำซ้ำๆ (repetition) บางครั้งบุคคลจะให้ความสนใจที่จะรับรู้หรือเกิดการรับรู้เร็วขึ้น ถ้าสิ่งเร้านั้นเกิดขึ้นซ้ำกันบ่อยๆ หรือมีความถี่ในการเกิดสูงมากกว่าสิ่งเร้าที่นานๆ เกิดครั้ง

2.6) สีสด (color) สิ่งเร้าที่มีสีสดฉูดฉาด สะดุดตา หรือมีการตัดกันของสีที่รุนแรง จะทำให้สิ่งเร้านั้นเป็นจุดเด่นและน่าสนใจทำให้เกิดการรับรู้มากกว่าสิ่งเร้าที่มีสีอ่อนหรือเจือจาง

2.7) ความแตกต่าง (difference) สิ่งเร้าใดที่แตกต่างจากสิ่งเร้าทั้งหลาย สิ่งเร้านี้จะสร้างความสนใจที่จะรับรู้ได้ดีกว่า

สรุปได้ว่า การรับรู้ของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ปัจจัยที่มาจากตัวบุคคลเอง และปัจจัยที่มาจากสิ่งเร้า สำหรับปัจจัยที่มาจากตัวบุคคลเองนั้นมีทั้งปัจจัยทางด้านกายภาพ ได้แก่ อวัยวะรับสัมผัส เช่น หู ตา จมูก ส่วนปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ ความจำ อารมณ์ ความพร้อม สติปัญญา เป็นต้น

3. การรับรู้คุณค่าและความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

กิจกรรมนิสิตเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตได้รู้จักกัน ปรึกษาหารือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันทำกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อด้านนิสิตเอง และสังคม ประสบการณ์ต่างๆ ที่นิสิตได้รับจากการทำกิจกรรมนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น และเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัจจุบันสังคมไม่ต้องการเพียงแต่คนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และทักษะชีวิต จึงจะถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ซึ่งผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้นิสิตได้รับรู้ถึงคุณค่า ความสำคัญ และประโยชน์มากมายหลายประการ ดังนี้ (จิรวัดณ์ วีรังกร. 2542: ออนไลน์; พีระ เกษแก้ว. 2542: ออนไลน์)

1) โลกทัศน์ของตนเองกว้างขึ้น เมื่อนิสิตมีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่นจะทำให้ได้รับความคิดแปลกใหม่ อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การได้ประชุมถกเถียงกันจะทำให้นิสิตไม่เป็นคนยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้ได้แง่คิดมุมมองที่หลากหลาย รวมถึงได้พัฒนาสติปัญญาอีกด้วย

2) การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้น กล่าวคือ เมื่อนิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรม จะทำให้มีโอกาสประเมินตนเองว่า จุดเด่นจุดด้อยของตัวเองมีอะไรบ้าง บางคนจะทราบได้เลยว่าจริงๆ แล้วตัวเองมีความถนัดอะไร ชอบอะไร เช่น บางคนอาจจะพบว่าชอบทำงานด้านการวางแผน ด้านการพูด ด้านการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันก็อาจจะพบว่า ตัวเองอาจเป็นคนแข็งกระด้างจนเกินไป เป็นคนคิดมาก เข้ากับใครๆ ได้ยาก ซึ่งหากไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้รู้จักตนเองเข้าเกินไป ส่งผลให้มีโอกาสในการพัฒนาจุดด้อยของตนเองเข้าตามไปด้วย

3) ความสามารถในการบริหารเวลา ในยุคปัจจุบันเวลาถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมาก คนที่บริหารเวลาได้เก่ง ย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่น ทั้งนี้ในแต่ละวันทุกคนจะมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน การเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้นิสิตรู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเองในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมส่วนตัว กิจกรรม

ครอบครัว และกิจกรรมนิสิตที่ตนต้องรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจะชี้ให้เห็นว่า ถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน นิสิตจะมีศักยภาพเพียงใด

4) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นิสิตต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงจำเป็นต้องปรับตนเองให้เข้ากันได้กับบุคคลที่หลากหลาย เพื่อให้งานที่รับผิดชอบดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่หลากหลาย จะสะท้อนให้เห็นว่าตนเองสามารถทำงานกับคนอื่นได้หรือไม่ ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้ได้เรียนรู้ และเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น คนที่มีความเข้าใจธรรมชาติมนุษย์มากเท่าใดย่อมประสบปัญหาในการทำงานน้อย ซึ่งกิจกรรมนิสิตจะช่วยให้ประเด็นนี้ได้มาก

5) การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้นิสิตรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ช่วยปรับแต่งบุคลิกภาพของนิสิตให้ดูดีเสมอ

6) การรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาท และรู้จักการใช้บทบาทในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตได้อย่างเหมาะสม แต่ละคนจะต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ในแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป บางคนมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่ม บางคนมีบทบาทเป็นรองประธาน เหนรัญญิก เลขานุการ เมื่ออยู่ในบทบาทใดก็จะต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง กล่าวคือ ในแต่ละวันบุคคลอาจจะมียบทบาทในฐานะนิสิต ในฐานะศิษย์ของครู ในฐานะลูกของพ่อแม่ ดังนั้น ถ้าบุคคลไม่เข้าใจคำว่าบทบาท ก็อาจจะดำเนินสิ่งที่เรียกว่า ผิดบทบาท อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งในภายหลัง เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจะได้รับประสบการณ์ในส่วนนี้เป็นอย่างมาก

จะเห็นได้ว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนั้นทำให้ได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากมาย สรุปได้ว่าทำให้นิสิตมีโลกทัศน์กว้างขึ้น ได้ค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้น มีความสามารถในการบริหารเวลา ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ และการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งกิจกรรมนิสิตถือเป็นองค์ประกอบที่ช่วยพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้นิสิตมีคุณลักษณะของความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ

มีนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ ในที่นี้จะกล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of need theory) ทฤษฎีความต้องการของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's hierarchy modified need theory) และทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murry's Manifest Needs) โดยสรุปดังนี้

1) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

มาสโลว์ (อภิตยา ลาภรัตน์กุล, 2549; อ้างอิงจาก Maslow, 1970) ได้ให้ความหมายว่า ความต้องการเป็นตัวกระตุ้นและผลักดันให้คนทำพฤติกรรม และเขาได้ตั้งทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นจากขั้นต่ำสุดไปสู่ขั้นสูงสุด ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านสรีระ ความต้องการทางด้านสรีระนี้เป็นความต้องการทางด้านดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น อาหาร น้ำ อากาศ อุณหภูมิ

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง รวมทั้งการกระทำต่างๆ เพื่อให้ห่างไกลจากอันตรายและหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม โดยปกติแล้วบุคคลมักจะมีการทำงานร่วมกัน จะไม่มีใครที่มีชีวิตหรือทำงานอย่างโดดเดี่ยว จำเป็นต้องอยู่ร่วมกลุ่ม ดังนั้น บุคคลจึงมีความต้องการความรักและต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่มให้ยอมรับตนเอง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม กลุ่มในการทำงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น ลักษณะของความต้องการที่จะให้ผู้อื่นมายกย่องตนนี้เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิด พฤติกรรมต่างๆ ขึ้นได้เป็นอันมาก เช่น บางคนมีการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยเกินฐานะของตนเองเพื่อให้บุคคลอื่นได้ยกย่องตน

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง ลักษณะความต้องการขั้นที่ 5 นี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของบุคคลจะต้องพยายามกระทำการต่างๆ ตามความเหมาะสมและตามความสามารถของตนเอง เช่น ครูสอนหนังสืออย่างไม่เกิดความเบื่อหน่ายสอนด้วยความสุขสบายใจ เป็นต้น

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการในแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ และจะมีการพัฒนาต่อไปอย่างต่อเนื่อง และมีความเห็นว่าชีวิตของบุคคลจะต้องมีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานเสียก่อน แล้วจึงจะตอบสนองความต้องการขั้นอื่นๆ ที่สูงขึ้น

2) ทฤษฎีความต้องการของอัลเดอร์เฟอร์

เคลย์ตัน แอลเดอร์เฟอร์ (Claton Elderfer) แห่งมหาวิทยาลัยเยล ได้ปรับปรุงลำดับความต้องการตามแนวคิดของมาสโลว์ใหม่ เหลือความต้องการเพียง 3 ระดับ เรียกว่า ERG Theory (Existence Relatedness-Growth Theory) คือ (สิริอร วิชาวุธ. 2549: 7-8)

- (1) ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (existence needs) คือ ความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัยในชีวิต เปรียบได้กับความต้องการขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 ของมาสโลว์
- (2) ความต้องการความสัมพันธ์ (relatedness needs) คือ ความต้องการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งในที่ทำงานและสภาพแวดล้อมอื่นๆ ตรงกับความต้องการทางสังคมตามแนวคิดของมาสโลว์
- (3) ความต้องการเจริญเติบโต (growth needs) คือ ความต้องการภายในเพื่อการพัฒนาตัวเอง เพื่อความเจริญเติบโต พัฒนาและใช้ความสามารถของตัวเองได้เต็มที่ แสวงหาโอกาสในการเอาชนะความท้าทายใหม่ๆ เปรียบได้กับความต้องการชื่อเสียงและการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิตตามแนวคิดของมาสโลว์

ทฤษฎี ERG และทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์มีความแตกต่างกัน 2 ประการ คือ ประการแรก มาสโลว์ยืนยันว่าคุณคนจะหยุดอยู่ที่ความต้องการระดับหนึ่งจนกว่าจะได้รับการตอบสนองแล้ว แต่ทฤษฎี ERG อธิบายว่า ถ้าความต้องการระดับนั้นยังคงไม่ได้รับการตอบสนองต่อไป บุคคลจะเกิดความคับข้องใจ แล้วจะถดถอยลงมาให้ความสนใจความต้องการระดับต่ำกว่าอีกครั้งหนึ่ง ประการที่สอง ทฤษฎี ERG อธิบายว่า ความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับอาจเกิดขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน หรือบุคคลสามารถถูกจูงใจด้วยความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับในเวลาเดียวกัน เช่น ความต้องการเงินเดือนที่สูง (E) พร้อมกับความต้องการทางสังคม (R) และความต้องการโอกาสและอิสระในการคิดตัดสินใจ (G)

3) ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์

เมอร์เรย์มีความคิดเห็นว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นก่อให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้ง ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการเนื่องจากสภาพสังคมก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์สามารถสรุปได้ดังนี้ (วรารภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. 2554: ออนไลน์)

(1) ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าว (need for aggression) ความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะต่อสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแก้แค้น การทำร้ายร่างกาย หรือฆ่าฟันกัน

(2) ความต้องการที่จะเอาชนะพื้นฝ้าอุปสรรคต่างๆ (need for counteraction) ความต้องการที่จะเอาชนะนี้เป็นความต้องการที่จะพื้นฝ้าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นมา เช่น เมื่อได้รับคำดูถูกดูหมิ่น จะเกิดความพากเพียรพยายามเพื่อเอาชนะคำสบประมาทจนประสบความสำเร็จ

(3) ความต้องการที่จะยอมแพ้ (need for abasement) ความต้องการชนิดนี้เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ

(4) ความต้องการที่จะป้องกันตนเอง (need for defendant) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียน ซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ

(5) ความต้องการเป็นอิสระ (need for autonomy) ความต้องการชนิดนี้เป็นความต้องการเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

(6) ความต้องการความสำเร็จ (need for achievement) คือ ความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ

(7) ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (need for affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต้องการเอาอกเอาใจ มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

(8) ความต้องการความสนุกสนาน (need for play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียด สร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน

(9) ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (need for rejection) บุคคลมักจะมีความปรารถนาในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น ไม่สนใจผู้อื่น

(10) ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (need for succedanea) ความต้องการประเภทนี้จะเป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสนใจ เห็นอกเห็นใจ สงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแล ให้คำแนะนำดูแลจากบุคคลอื่นนั่นเอง

(11) ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (need for nurture) เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่างๆ

(12) ความต้องการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (need for exhibition) เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นได้เห็นได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตกใจในเรื่องราวของตนเอง

(13) ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (need for dominance) เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งหรือความคิด ความต้องการของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

(14) ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสกว่า (need for deference) เป็นความต้องการที่ยอมรับนับถือผู้ที่อาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชื่นในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือกับบุคคลดังกล่าวด้วยความยินดี

(15) ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (need for avoidance of inferiority) ความต้องการจะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอายทั้งหลาย ต้องการหลีกเลี่ยงการดูถูกหรือการกระทำต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความละอายใจ รู้สึกอับอายล้มเหลว พ่ายแพ้

(16) ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (need for avoidance harm) ความต้องการนี้เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

(17) ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (need for avoidance of blame) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่ม หรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับกฎเกณฑ์ของกลุ่มเพราะกลัวถูกลงโทษ

(18) ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (need for orderliness) เป็นความต้องการที่จะจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

(19) ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนจนสุดความสามารถ

(20) ความต้องการให้ตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น (need for contrariness) เป็นความต้องการที่อยากจะได้เด่น น่าสมยศ ไม่เหมือนใคร

จะเห็นได้ว่าความต้องการเป็นธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งมีมากมายหลายอย่างด้วยกัน ลักษณะความต้องการมีทั้งทางสรีระ ทางอารมณ์ และทางสังคม โดยต้องแยกออกระหว่างความต้องการ การตอบสนอง และความต้องการพัฒนา ซึ่งมนุษย์ทุกคนล้วนมีความต้องการที่จะ

สนองความต้องการที่ให้กับตนเองทั้งสิ้น ดังนั้น ลักษณะความต้องการจึงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม และส่งผลต่อบุคลิกภาพและประสิทธิภาพในการทำงานของมนุษย์

2. ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

จากการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ของนิสิต/ นักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

ฤทธิฤกษ์ ราชภักดี (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรม นิสิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี พบว่านักศึกษาต้องการเข้าร่วม กิจกรรมด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์ในระดับมาก จากการศึกษาค้นคว้าความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ของ บุญยงค์ บุญพัก (2547: บทคัดย่อ) พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี มีความ ต้องการในการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้าน ศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ในระดับมาก และจากการศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาของ พรทิพย์ มั่งคั่ง (2547: บทคัดย่อ) พบว่านิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านวิชาการ ด้านกีฬา และด้านศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับ การรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. เพศกับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการศึกษาพบว่า เพศมีอิทธิพลต่อการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต/ นักศึกษาแตกต่างกัน เช่น งานวิจัยของ ฤทธิฤกษ์ ราชภักดี (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความ ต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี พบว่า นักศึกษาทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกัน และจากการศึกษาของ พรทิพย์ มั่งคั่ง (2547: บทคัดย่อ) เกี่ยวกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่านิสิตชาย และนิสิตหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม

แตกต่างกัน ส่วน บุญยงค์ บุญพัก (2547: บทคัดย่อ) ก็ได้ศึกษาความต้องการในการจัดกิจกรรม นักศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี แต่พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี มีความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ธาริณี สุขจิตต์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการ บริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตชาย และนิสิตหญิงรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2. ชั้นปีที่ศึกษากับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านชั้นปีที่ศึกษาต่อการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่า จากการวิจัยของ ฤทธิฤกษ์ ราชภักดี (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษา เรื่อง ความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขต ชลบุรี พบว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญ ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 ส่วนด้านกีฬามีความต้องการไม่แตกต่างกัน ส่วน พรทิพย์ มั่งคั่ง (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่านักศึกษาชั้นปีต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการแตกต่างกัน ส่วนด้านกีฬาและด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ บุญยงค์ บุญพัก (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษา ความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า นักศึกษาที่ชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน มีความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ ด้านกีฬาและด้านนันทนาการ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านศาสนา ศิลปและ วัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตร

จากการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอิทธิพลต่อการรับรู้และความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น จากการวิจัยของ ฤทธิฤกษ์ ราชภักดี (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี พบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 เกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 และเกรดเฉลี่ย 3.01 ขึ้นไป มีความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ทุกด้านแตกต่างกัน

จากการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต พบว่าตัวแปรดังกล่าวได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมาจากปัจจัยของตัวนิสิตเอง ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะศึกษาการรับรู้ และความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และการประกอบอาชีพในอนาคตของนิสิตต่อไป ซึ่งจะหมายถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั่นเอง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเรียนรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ผู้วิจัยเสนอสาระตามลำดับดังนี้ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2554 จาก 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาอาหารและโภชนาการ สาขาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม สาขาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก และสาขาศิลปสัมพันธ์ จำนวนทั้งสิ้น 280 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือกลุ่มประชากรทั้งหมด

ตาราง 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน
ชั้นปีที่ 1	73
ชั้นปีที่ 2	67
ชั้นปีที่ 3	79
ชั้นปีที่ 4	61
รวม	280

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ 19 ธันวาคม 2554

ที่มา: สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2554)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้ในงานวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. สร้างแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวนทั้งสิ้น 37 ข้อ ดังนี้

1) ด้านการเปิดโลกทัศน์	จำนวน 10 ข้อ
2) ด้านการค้นพบและรู้จักตนเอง	จำนวน 6 ข้อ
3) ด้านความสามารถในการบริหารเวลา	จำนวน 3 ข้อ
4) ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	จำนวน 7 ข้อ
5) ด้านการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ	จำนวน 6 ข้อ
6) ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง	จำนวน 5 ข้อ

4. สร้างแบบสอบถามความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ

ดังนี้

กิจกรรมมหาวิทยาลัย	จำนวน 18 ข้อ
กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ	จำนวน 38 ข้อ
- กิจกรรมด้านคุณธรรม (8 ข้อ)	
- กิจกรรมด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ (13 ข้อ)	
- กิจกรรมด้านทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (12 ข้อ)	
- กิจกรรมด้านพัฒนาสุขภาพ (5 ข้อ)	

กิจกรรมเพื่อสังคม	จำนวน 4 ข้อ
-------------------	-------------

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแล้ว มาหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยนำข้อคำถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่าสอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการศึกษาหรือไม่ และพิจารณาความเหมาะสมของการใช้ภาษาในการเขียนข้อคำถาม รวมถึง

ให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่าควรปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมส่วนใด อย่างไร แล้วจึงปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมตามข้อเสนอนั้น เพื่อให้แบบสอบถามสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้ จากการพิจารณาข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยการหาค่า IOC (Item-Objective Congruency Index) พบว่าข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าสามารถนำข้อคำถามทุกข้อไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแล้วไป ทดสอบก่อนการใช้งานจริง (pretest) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างจริงแต่ ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 60 คน เพื่อวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (item analysis) โดยการหาค่าอำนาจจำแนก (discriminant power) ซึ่งใช้วิธีการทดสอบที (t-test) เลือกข้อคำถามที่มีค่าที่มากกว่าหรือเท่ากับ 1.70 ผลการหาค่าอำนาจจำแนกพบว่าข้อ คำถามมีค่าที่อยู่ระหว่าง 2.326-7.950 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง)

8. นำข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่าหรือเท่ากับ 2.03 มาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ด้วยการหาค่าความเที่ยงตรงภายใน (internal consistency) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha-coefficiency) ของครอนบาค (Cronbach, 1990: 161) แบบสอบถาม การรับรู้เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.939 แบบสอบถาม ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.969 (รายละเอียดแสดงใน ภาคผนวก ง)

9. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ปริญญาโท เพื่อปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวนทั้งสิ้น 32 ข้อ ซึ่งกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 4.49 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.49 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.49 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ กิจกรรมมหาวิทยาลัย กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ และกิจกรรมเพื่อสังคมของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ ซึ่งกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการใน
ระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 4.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการใน
ระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการใน
ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด (open ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะ และได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างเสรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือถึงภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวพร้อมแบบสอบถามไปแจก ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ร้อยละ 100
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อสรุปผลการวิจัยต่อไป

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนที่มีความสมบูรณ์มาตรวจสอบให้คะแนนตามค่าน้ำหนักคะแนนที่ได้กำหนดไว้
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการรับรู้ และความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1989: 242)
3. ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ และความต้องการของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนก

ตามเพศ ใช้การทดสอบที (independent t-test) (Ferguson. 1989: 178) ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe') (Ferguson. 1989: 242)

4. การวิเคราะห์ และจัดกลุ่มคำตอบความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ประกอบการอภิปรายผล แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1) ค่าความถี่ (frequency)
 - 2) ค่าร้อยละ (percentage)
 - 3) ค่าคะแนนเฉลี่ย (mean)
 - 4) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
 - 1) การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม ใช้การหาค่า IOC (Item-Objective Congruency Index)
 - 2) การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (t-test) (Edward. 1957: 152)
 - 3) การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) (Cronbach. 1990: 161)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 1) ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981: 178)
 - 2) ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe' s method) (Ferguson. 1981: 190-380)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การสื่อความหมายตรงกันผู้วิจัยจึงได้แสดงความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (sum of squares)
MS	แทน	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (mean squares)
df	แทน	องศาความเป็นอิสระ (degrees of freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตอนที่ 2 ระดับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 จำนวน และร้อยละของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	33	11.79
หญิง	247	88.21
2. ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	73	26.07
ชั้นปีที่ 2	67	23.93
ชั้นปีที่ 3	79	28.21
ชั้นปีที่ 4	61	21.79
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	106	37.86
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	157	56.07
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	17	6.07
รวม	280	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามเป็นนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชายโดยนิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 88.21 และนิสิตชายคิดเป็นร้อยละ 11.79 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 28.21 รองลงมากำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 26.07 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 23.93 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 21.79 ตามลำดับ นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.07 รองลงมามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คิดเป็นร้อยละ 37.86 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คิดเป็นร้อยละ 6.07 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ระดับการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตาราง 6 ถึงตาราง 15 ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร	n = 280		ระดับการรับรู้
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการเปิดโลกทัศน์	3.88	0.44	มาก
2. ด้านการค้นพบและรู้จักตัวเอง	3.96	0.47	มาก
3. ด้านความสามารถในการบริหารเวลา	3.69	0.58	มาก
4. ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.97	0.45	มาก
5. ด้านการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ	4.03	0.48	มาก
6. ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง	3.95	0.50	มาก
รวม	3.92	0.39	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ
นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการเปิดโลกทัศน์ เป็นรายชื่อ

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการเปิดโลกทัศน์	n = 280		ระดับการรับรู้
	\bar{X}	S.D	
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับอาจารย์	3.81	0.73	มาก
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับเพื่อนๆ	4.20	0.63	มาก
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับรุ่นพี่/ รุ่นน้อง	3.93	0.71	มาก
4. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับนิสิตต่างคณะ	3.56	0.81	มาก
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่	3.38	0.85	ปานกลาง
6. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตมี ความคิดแปลกใหม่	3.90	0.70	มาก
7. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตไม่ เป็นคนยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป	3.90	0.71	มาก
8. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ แ่งคิดมุมมองที่หลากหลาย	4.10	0.64	มาก
9. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ พัฒนาสติปัญญา	3.96	0.68	มาก
10. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ เรียนรู้การแก้ปัญหาจากสภาพจริง	4.08	0.62	มาก
รวม	3.88	0.44	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รั้ว
เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการเปิดโลกทัศน์ โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รั้วเกี่ยวกับกิจกรรมเสริม
หลักสูตร ด้านการเปิดโลกทัศน์ ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5 การเข้าร่วมกิจกรรมเสริม
หลักสูตรทำให้นิสิตได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ ซึ่งนิสิตมีการรับรู้ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ
นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการค้นพบและรู้จักตนเอง
เป็นรายข้อ

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการค้นพบและรู้จักตนเอง	n = 280		ระดับการรับรู้
	\bar{X}	S.D	
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ มีโอกาสรับรู้จุดเด่นจุดด้อยของตนเอง	3.97	0.64	มาก
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่า ตนเองมีความถนัด/ ทักษะด้านใด เช่น การพูด การฟัง การคิด การประสานงาน	3.94	0.69	มาก
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่า ตนเองชอบทำงานลักษณะใด เช่น วางแผน ลง มือปฏิบัติ ติดต่อสื่อสาร	3.97	0.68	มาก
4. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่า ตนเองชอบทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นหรือไม่	4.12	0.67	มาก
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่า ตนเองมีลักษณะนิสัยอย่างไร	3.90	0.68	มาก
6. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่า ควรปรับปรุงตัวเองอย่างไร	3.88	0.69	มาก
รวม	3.96	0.47	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้
เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการค้นพบและรู้จักตนเอง โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม
เสริมหลักสูตร ด้านการค้นพบและรู้จักตนเอง ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ
นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านความสามารถในการบริหาร
เวลา เป็นรายชื่อ

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านความสามารถในการบริหารเวลา	n = 280		ระดับการรับรู้
	\bar{X}	S.D	
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จัก แบ่งเวลาให้แต่ละกิจกรรมของตนเองอย่าง เหมาะสม เช่น การเรียน กิจกรรมครอบครัว กิจกรรมกับเพื่อน	3.78	0.75	มาก
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิต สามารถทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน	3.62	0.73	มาก
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิต สามารถจัดสรรเวลาทำกิจกรรมต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น	3.68	0.72	มาก
รวม	3.69	0.58	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้
เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านความสามารถในการบริหารเวลา โดยรวมในระดับมาก เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับ
กิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านความสามารถในการบริหารเวลา ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ
นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านความสามารถในการทำงาน
ร่วมกับผู้อื่น เป็นรายชื่อ

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	n = 280		ระดับการรับรู้
	\bar{X}	S.D	
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิต สามารถปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์ได้ดีขึ้น	3.85	0.63	มาก
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิต สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ได้ดีขึ้น	4.10	0.58	มาก
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิต สามารถปรับตัวให้เข้ากับรุ่นพี่/ รุ่นน้องได้ดีขึ้น	3.80	0.65	มาก
4. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรสะท้อนให้เห็น ว่าตนเองสามารถทำงานกับคนอื่นได้หรือไม่	4.03	0.71	มาก
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ เรียนรู้ เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น	4.09	0.66	มาก
6. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ เพิ่มทักษะการทำงาน	4.01	0.68	มาก
7. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตมี ความสามัคคี รักใคร่กลมเกลียวกัน	3.95	0.70	มาก
รวม	3.97	0.45	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้
เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยรวมในระดับมาก
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้
เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ
นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ
เป็นรายชื่อ

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ	n = 280		ระดับการรับรู้
	\bar{X}	S.D	
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จัก ควบคุมอารมณ์ของตนเอง	4.00	0.66	มาก
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จัก เป็นผู้ฟังที่ดี	4.09	0.62	มาก
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จัก ทักษะสังคม	4.09	0.64	มาก
4. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จักที่ จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น	4.15	0.66	มาก
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยทำให้ บุคลิกภาพของนิสิตดีขึ้น	3.82	0.67	มาก
6. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตเรียนรู้ การปรับบุคลิกภาพของตน เพื่อการอยู่ร่วมกันใน สังคม	4.03	0.68	มาก
รวม	4.03	0.48	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้
เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ โดยรวมในระดับมาก เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับ
กิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ
นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาท
หน้าที่ของตนเอง เป็นรายชื่อ

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง	n = 280		ระดับการรับรู้
	\bar{X}	S.D	
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ และ เข้าใจว่าตนเองมีบทบาทหน้าที่อย่างไรในแต่ละ สถานการณ์	4.01	0.67	มาก
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิต ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	3.96	0.66	มาก
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มความสำนึก ในการรับผิดชอบต่อสังคม	3.94	0.65	มาก
4. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ใช้ ความรู้ทางวิชาการของตนในการช่วยชุมชน	3.84	0.72	มาก
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ เรียนรู้การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	4.01	0.63	มาก
รวม	3.95	0.50	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้
เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง โดยรวมในระดับ
มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้
เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ
นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนก
ตามเพศ

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร	เพศ			
	ชาย (n = 33)		หญิง (n = 247)	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1. ด้านการเปิดโลกทัศน์	3.98	0.54	3.87	0.43
2. ด้านการค้นพบและรู้จักตัวเอง	4.11	0.55	3.94	0.46
3. ด้านความสามารถในการบริหารเวลา	3.81	0.60	3.68	0.58
4. ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.11	0.44	3.95	0.45
5. ด้านการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ	4.08	0.50	4.02	0.47
6. ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง	3.99	0.50	3.95	0.50
รวม	4.01	0.40	3.90	0.38

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่านิสิตชายและนิสิตหญิงภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับ
กิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ
นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนก
ตามชั้นปี

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตร	ชั้นปี							
	ชั้นปีที่ 1 (n = 73)		ชั้นปีที่ 2 (n = 67)		ชั้นปีที่ 3 (n = 79)		ชั้นปีที่ 4 (n = 61)	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1. ด้านการเปิดโลกทัศน์	3.94	0.43	3.82	0.45	3.82	0.41	3.96	0.47
2. ด้านการค้นพบและรู้จัก ตัวเอง	3.98	0.50	3.94	0.43	3.89	0.47	4.05	0.48
3. ด้านความสามารถในการ บริหารเวลา	3.78	0.52	3.66	0.59	3.59	0.56	3.76	0.64
4. ด้านความสามารถในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.02	0.48	3.99	0.43	3.89	0.45	4.01	0.42
5. ด้านการพัฒนาการทางด้าน บุคลิกภาพ	4.10	0.49	4.03	0.49	3.96	0.47	4.04	0.46
6. ด้านการรู้จักและเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเอง	3.96	0.52	3.94	0.51	3.92	0.51	4.01	0.48
รวม	3.96	0.40	3.90	0.38	3.85	0.38	3.97	0.38

จากตาราง 14 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่
1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมในระดับมาก เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1
ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ
นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตร	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	สูง (n = 17)		ปานกลาง (n = 157)		ต่ำ (n = 106)	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1. ด้านการเปิดโลกทัศน์	3.74	0.44	3.91	0.46	3.86	0.41
2. ด้านการค้นพบและรู้จักตัวเอง	3.88	0.44	3.99	0.45	3.93	0.51
3. ด้านความสามารถในการบริหารเวลา	3.49	0.58	3.72	0.60	3.69	0.56
4. ด้านความสามารถในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น	3.87	0.39	4.00	0.44	3.95	0.47
5. ด้านการพัฒนาการทางด้าน บุคลิกภาพ	3.98	0.52	4.04	0.47	4.02	0.48
6. ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ ของตนเอง	3.76	0.47	4.03	0.48	3.87	0.53
รวม	3.79	0.37	3.95	0.38	3.89	0.40

จากตาราง 15 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมในระดับ
มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมาก
ทุกด้านเช่นกัน

ตอนที่ 3 ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยรวมและเป็นรายด้าน โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})
และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตาราง 16 ถึงตาราง 25

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน

กิจกรรมเสริมหลักสูตร	n = 280		ระดับความต้องการ
	\bar{X}	S.D	
1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย	4.11	0.60	มาก
2. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ	4.06	0.50	มาก
2.1 กิจกรรมด้านคุณธรรม	4.02	0.58	มาก
2.2 กิจกรรมด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้	4.06	0.56	มาก
2.3 กิจกรรมด้านทักษะเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.07	0.59	มาก
2.4 กิจกรรมด้านพัฒนาสุขภาพ	4.03	0.59	มาก
3. กิจกรรมเพื่อสังคม	4.24	0.65	มาก
รวม	4.14	0.52	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรใน
ระดับมากทุกด้าน

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมมหาวิทยาลัย
เป็นรายชื่อ

กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมมหาวิทยาลัย	n = 280		ระดับ ความต้องการ
	\bar{X}	S.D	
1. กิจกรรมก้าวแรกสู่บัณฑิตยุคใหม่	4.22	0.81	มาก
2. กิจกรรมปฐมนิเทศคณะ	4.19	0.80	มาก
3. กิจกรรมร้องเพลงมหาวิทยาลัย	4.01	0.84	มาก
4. กิจกรรมร้องเพลงคณะ	3.97	0.88	มาก
5. กิจกรรมไหว้ครูมหาวิทยาลัย	4.22	0.78	มาก
6. กิจกรรมวันพัฒนามหาวิทยาลัย	4.15	0.81	มาก
7. กิจกรรมรับน้องใหม่มหาวิทยาลัย	4.19	0.83	มาก
8. กิจกรรมรับน้องใหม่คณะ	4.15	0.86	มาก
9. กิจกรรม เข้าแถวส่งบัณฑิต งานพิธีพระราชทาน ปริญญาบัตร	4.10	0.88	มาก
10. กิจกรรมเข้าแถวรับและส่งเสด็จพระราชดำเนิน งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร	4.13	0.91	มาก
11. กิจกรรมวางพวงมาลาวันปิยมหาราช 23 ตุลาคม	3.84	0.84	มาก
12. กิจกรรมวันนันทรีทรงปลูก ดนตรีทรงโปรด	4.00	0.85	มาก
13. กิจกรรมเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารองค์การ นิสิต (อบก.) และสมาชิกสภาผู้แทนนิสิต (สส.)	3.84	0.78	มาก
14. กิจกรรมวางพวงมาลาวันสถาปนามหาวิทยาลัย 2 กุมภาพันธ์	3.86	0.83	มาก
15. กิจกรรมปัจฉิมนิเทศมหาวิทยาลัย (ชั้นปีสุดท้าย)	4.38	0.75	มาก
16. กิจกรรมปัจฉิมนิเทศคณะ (ชั้นปีสุดท้าย)	4.39	0.76	มาก
17. กิจกรรมเทิดพระเกียรติพระราชวงศ์	4.21	0.77	มาก
18. กิจกรรมวันสถาปนาคณะ	4.16	0.75	มาก
รวม	4.11	0.60	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านกิจกรรมมหาวิทยาลัย โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านกิจกรรมมหาวิทยาลัย ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะด้านคุณธรรม เป็นรายชื่อ

กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะ ด้านคุณธรรม	n = 280		ระดับ ความต้องการ
	\bar{X}	S.D	
1. กิจกรรมจิตสาธารณะ	4.15	0.73	มาก
2. กิจกรรมศาสนา	3.81	0.77	มาก
3. กิจกรรมเสริมสร้างหลักคิดเชิงคุณธรรม	3.97	0.75	มาก
4. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างค่านิยมที่ดี	4.02	0.69	มาก
5. กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต	4.18	0.64	มาก
6. กิจกรรมการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	4.00	0.74	มาก
7. กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย	3.98	0.80	มาก
8. กิจกรรมเสริมสร้างจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.07	0.78	มาก
รวม	4.02	0.58	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านคุณธรรม
โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน
คุณธรรม ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ เป็นรายชื่อ

กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะ ด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้	n = 280		ระดับ ความต้องการ
	\bar{X}	S.D	
1. กิจกรรมทักษะภาษาต่างประเทศ	4.13	0.77	มาก
2. กิจกรรมทักษะ ไอ ที	4.08	0.77	มาก
3. กิจกรรมความคิดเชิงวิเคราะห์	3.98	0.71	มาก
4. กิจกรรมความคิดสร้างสรรค์	4.27	0.68	มาก
5. กิจกรรมความคิดนวัตกรรม	4.06	0.72	มาก
6. กิจกรรมการคิดวิจารณ์ญาณ	3.95	0.74	มาก
7. กิจกรรมประกวดทางด้านการคิด	3.91	0.82	มาก
8. กิจกรรมสมรรถนะการเรียนรู้	3.99	0.77	มาก
9. กิจกรรมทักษะการนำเสนอ	3.90	0.80	มาก
10. กิจกรรมสมาธิเพื่อการเรียนรู้	4.00	0.80	มาก
11. กิจกรรมการสร้างแรงบันดาลใจ	4.17	0.77	มาก
12. กิจกรรมการพัฒนาทักษะทางอาชีพ	4.28	0.71	มาก
13. กิจกรรมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.03	0.78	มาก
รวม	4.06	0.56	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านทักษะการคิด
และการเรียนรู้ โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะด้านทักษะการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นรายชื่อ

กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะ ด้านทักษะการเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	n = 280		ระดับ ความต้องการ
	\bar{X}	S.D	
1. กิจกรรมการเสริมสร้างทัศนคติประชาธิปไตย	3.78	0.74	มาก
2. กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ	4.15	0.75	มาก
3. กิจกรรมการทำงานเป็นทีม	4.08	0.76	มาก
4. กิจกรรมทักษะมนุษยสัมพันธ์	4.19	0.72	มาก
5. กิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์การทำงาน	4.28	0.71	มาก
6. กิจกรรมวินัยในตนเอง	4.04	0.75	มาก
7. กิจกรรมทักษะการพูดในที่ชุมชน	4.00	0.78	มาก
8. กิจกรรมทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น	4.06	0.81	มาก
9. กิจกรรมกาลเทศะ/ มารยาทสังคม	4.11	0.73	มาก
10. กิจกรรมทักษะภาวะผู้นำ	3.97	0.84	มาก
11. กิจกรรมความเป็นสากล	4.05	0.79	มาก
12. กิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิต	4.14	0.71	มาก
รวม	4.07	0.59	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านทักษะการ
เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้าน
กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านทักษะการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในระดับ
มากทุกข้อ

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะด้านพัฒนาสุขภาพ เป็นรายชื่อ

กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะ ด้านพัฒนาสุขภาพ	n = 280		ระดับ ความต้องการ
	\bar{X}	S.D	
1. กิจกรรมนันทนาการ	4.22	0.76	มาก
2. กิจกรรมกีฬา	3.91	0.82	มาก
3. กิจกรรมพัฒนาสมาธิ	3.84	0.77	มาก
4. กิจกรรมกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ	4.04	0.72	มาก
5. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพจิต	4.13	0.74	มาก
รวม	4.03	0.59	มาก

จากตาราง 21 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านพัฒนาสุขภาพ
โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน
พัฒนาสุขภาพ ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อสังคม
เป็นรายชื่อ

กิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านกิจกรรมเพื่อสังคม	n = 280		ระดับ ความต้องการ
	\bar{X}	S.D	
1. กิจกรรมจิตอาสา	4.18	0.76	มาก
2. กิจกรรมเพื่อคนด้อยโอกาสทางสังคม	4.25	0.75	มาก
3. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	4.22	0.73	มาก
4. กิจกรรมทำความดีเพื่อสังคม	4.29	0.69	มาก
รวม	4.24	0.65	มาก

จากตาราง 22 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านกิจกรรมเพื่อสังคม โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายชื่อพบว่านิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วม
กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อสังคม ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนก
ตามเพศ

กิจกรรมเสริมหลักสูตร	เพศ			
	ชาย (n = 33)		หญิง (n = 247)	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย	4.06	0.64	4.12	0.59
2. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ	3.96	0.53	4.07	0.50
2.1 กิจกรรมด้านคุณธรรม	3.92	0.63	4.04	0.57
2.2 กิจกรรมด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้	3.95	0.59	4.07	0.55
2.3 กิจกรรมด้านทักษะเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.99	0.61	4.08	0.59
2.4 กิจกรรมด้านพัฒนาสุขภาพ	3.87	0.78	4.05	0.56
3. กิจกรรมเพื่อสังคม	4.05	0.83	4.26	0.61
รวม	4.02	0.59	4.15	0.51

จากตาราง 23 แสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้าน พบว่านิสิตชายและนิสิตหญิงภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการ
เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนก
ตามชั้นปี

กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ชั้นปี							
	ชั้นปีที่ 1 (n = 73)		ชั้นปีที่ 2 (n = 67)		ชั้นปีที่ 3 (n = 79)		ชั้นปีที่ 4 (n = 61)	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย	4.20	0.57	4.08	0.64	4.01	0.60	4.17	0.56
2. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะ	4.12	0.52	4.02	0.50	4.00	0.47	4.10	0.52
2.1 กิจกรรมด้านคุณธรรม	4.12	0.59	4.02	0.63	3.93	0.52	4.03	0.59
2.2 กิจกรรมด้านทักษะ การคิดและการเรียนรู้	4.11	0.55	3.97	0.52	3.99	0.56	4.17	0.60
2.3 กิจกรรมด้านทักษะ เสริมสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล	4.12	0.60	4.00	0.57	4.01	0.62	4.17	0.55
2.4 กิจกรรมด้านพัฒนา สุขภาพ	4.07	0.61	3.99	0.56	4.06	0.49	3.98	0.72
3. กิจกรรมเพื่อสังคม	4.26	0.71	4.32	0.65	4.23	0.58	4.13	0.65
รวม	4.19	0.56	4.14	0.52	4.08	0.48	4.13	0.52

จากตาราง 24 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนก
ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	สูง (n = 17)		ปานกลาง (n = 157)		ต่ำ (n = 106)	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย	3.98	0.58	4.16	0.57	4.06	0.63
2. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ	3.82	0.43	4.09	0.49	4.05	0.53
2.1 กิจกรรมด้านคุณธรรม	3.84	0.37	4.04	0.56	4.03	0.63
2.2 กิจกรรมด้านทักษะการคิดและ การเรียนรู้	3.80	0.46	4.11	0.57	4.02	0.55
2.3 กิจกรรมด้านทักษะเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.80	0.55	4.10	0.57	4.07	0.62
2.4 กิจกรรมด้านพัฒนาสุขภาพ	3.69	0.67	4.04	0.59	4.07	0.58
3. กิจกรรมเพื่อสังคม	3.88	0.61	4.27	0.59	4.25	0.71
รวม	3.89	0.47	4.17	0.47	4.12	0.58

จากตาราง 25 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริม
หลักสูตรในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังแสดงในตาราง 26 ถึงตาราง 29

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร	เพศ				t	p
	ชาย (n = 33)		หญิง (n = 247)			
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
1. ด้านการเปิดโลกทัศน์	3.98	0.54	3.87	0.43	1.293	0.197
2. ด้านการค้นพบและรู้จักตัวเอง	4.11	0.55	3.94	0.46	1.890	0.060
3. ด้านความสามารถในการบริหารเวลา	3.81	0.60	3.68	0.58	1.211	0.227
4. ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.11	0.44	3.95	0.45	1.841	0.067
5. ด้านการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ	4.08	0.50	4.02	0.47	0.590	0.556
6. ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง	3.99	0.50	3.95	0.50	0.416	0.678
รวม	4.01	0.40	3.90	0.38	1.503	0.134

จากตาราง 26 แสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตร	แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการเปิดโลกทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	1.105	3	0.368	1.908	0.129
	ภายในกลุ่ม	53.299	276	0.193		
	รวม	54.404	279			
2. ด้านการค้นพบและรู้จัก ตัวเอง	ระหว่างกลุ่ม	0.848	3	0.283	1.270	0.285
	ภายในกลุ่ม	61.442	276	0.223		
	รวม	62.290	279			
3. ด้านความสามารถใน การบริหารเวลา	ระหว่างกลุ่ม	1.748	3	0.583	1.730	0.161
	ภายในกลุ่ม	92.949	276	0.337		
	รวม	94.697	279			
4. ด้านความสามารถใน การทำงานร่วมกับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	0.843	3	0.281	1.385	0.247
	ภายในกลุ่ม	55.993	276	0.203		
	รวม	56.836	279			
5. ด้านการพัฒนาการทาง ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	0.709	3	0.236	1.042	0.374
	ภายในกลุ่ม	62.599	276	0.227		
	รวม	63.308	279			
6. ด้านการรู้จักและเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	0.273	3	0.091	0.357	0.784
	ภายในกลุ่ม	70.443	276	0.255		
	รวม	70.716	279			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.748	3	0.249	1.675	0.173
	ภายในกลุ่ม	41.071	276	0.149		
	รวม	41.818	279			

จากตาราง 27 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่
1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และแต่ละด้านไม่
แตกต่างกัน

ตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม เสริมหลักสูตร	แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการเปิดโลกทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	0.557	2	0.278	1.431	0.241
	ภายในกลุ่ม	53.848	277	0.194		
	รวม	54.404	279			
2. ด้านการค้นพบและรู้จัก ตัวเอง	ระหว่างกลุ่ม	0.309	2	0.155	0.691	0.502
	ภายในกลุ่ม	61.981	277	0.224		
	รวม	62.290	279			
3. ด้านความสามารถใน การบริหารเวลา	ระหว่างกลุ่ม	0.796	2	0.398	1.175	0.310
	ภายในกลุ่ม	93.900	277	0.339		
	รวม	94.697	279			
4. ด้านความสามารถใน การทำงานร่วมกับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	0.412	2	0.206	1.011	0.365
	ภายในกลุ่ม	56.424	277	0.204		
	รวม	56.836	279			
5. ด้านการพัฒนาการทาง ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	0.060	2	0.030	0.131	0.878
	ภายในกลุ่ม	63.248	277	0.228		
	รวม	63.308	279			
6. ด้านการรู้จักและเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2.281	2	1.140	4.616*	0.011
	ภายในกลุ่ม	68.435	277	0.247		
	รวม	70.716	279			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.542	2	0.271	1.818	0.164
	ภายในกลุ่ม	41.277	277	0.149		
	รวม	41.818	279			

*p < .05

จากตาราง 28 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่รับรู้เกี่ยวกับเสริมหลักสูตรด้านการเปิดโลกทัศน์ ด้านการค้นพบและรู้จักตัวเอง ด้านความสามารถในการบริหารเวลา ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นรายคู่

		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
	\bar{X}	3.76	4.03	3.87
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	3.76			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	4.03			*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	3.87			

*p < .05

จากตาราง 29 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองต่างกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

2. ผลการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังแสดงในตาราง 30 ถึงตาราง 32

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

กิจกรรมเสริมหลักสูตร	เพศ				t	p
	ชาย (n = 33)		หญิง (n = 247)			
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย	4.06	0.64	4.12	0.59	-0.575	0.566
2. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ	3.92	0.63	4.04	0.57	-1.033	0.303
2.1 กิจกรรมด้านคุณธรรม	3.95	0.59	4.07	0.55	-1.195	0.233
2.2 กิจกรรมด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้	3.99	0.61	4.08	0.59	-0.809	0.419
2.3 กิจกรรมด้านทักษะเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.87	0.78	4.05	0.56	-1.610	0.108
2.4 กิจกรรมด้านพัฒนาสุขภาพ	3.96	0.53	4.07	0.50	-1.213	0.226
4. กิจกรรมเพื่อสังคม	4.05	0.83	4.26	0.61	-1.444	0.157
รวม	4.02	0.59	4.15	0.51	-1.366	0.173

จากตาราง 30 แสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามชั้นปี

กิจกรรมเสริมหลักสูตร	แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	1.523	3	0.508	1.423	0.236
	ภายในกลุ่ม	98.465	276	0.357		
	รวม	99.987	279			
2. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะ	ระหว่างกลุ่ม	1.316	3	0.439	1.304	0.273
	ภายในกลุ่ม	92.826	276	0.336		
	รวม	94.142	279			
2.1 กิจกรรมด้านคุณธรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.822	3	0.607	1.961	0.120
	ภายในกลุ่ม	85.479	276	0.310		
	รวม	87.302	279			
2.2 กิจกรรมด้านทักษะการ คิดและการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.428	3	0.476	1.383	0.248
	ภายในกลุ่ม	95.024	276	0.344		
	รวม	96.452	279			
2.3 กิจกรรมด้านทักษะ เสริมสร้างความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	0.450	3	0.150	0.423	0.736
	ภายในกลุ่ม	97.881	276	0.355		
	รวม	98.331	279			
2.4 กิจกรรมด้านพัฒนา สุขภาพ	ระหว่างกลุ่ม	0.820	3	0.273	1.085	0.356
	ภายในกลุ่ม	69.491	276	0.252		
	รวม	70.311	279			
4. กิจกรรมเพื่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	1.160	3	0.387	0.926	0.428
	ภายในกลุ่ม	115.227	276	0.417		
	รวม	116.387	279			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.488	3	0.163	0.602	0.614
	ภายในกลุ่ม	74.602	276	0.270		
	รวม	75.090	279			

จากตาราง 31 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

กิจกรรมเสริมหลักสูตร	แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	1.010	2	0.505	1.413	0.245
	ภายในกลุ่ม	98.978	277	0.357		
	รวม	99.987	279			
2. กิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะ	ระหว่างกลุ่ม	0.616	2	0.308	0.912	0.403
	ภายในกลุ่ม	93.526	277	0.338		
	รวม	94.142	279			
2.1 กิจกรรมด้านคุณธรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.840	2	0.920	2.981	0.052
	ภายในกลุ่ม	85.462	277	0.309		
	รวม	87.302	279			
2.2 กิจกรรมด้านทักษะการ คิดและการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.415	2	0.708	2.062	0.129
	ภายในกลุ่ม	95.037	277	0.343		
	รวม	96.452	279			
2.3 กิจกรรมด้านทักษะ เสริมสร้างความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2.080	2	1.040	2.994	0.052
	ภายในกลุ่ม	96.251	277	0.347		
	รวม	98.331	279			
2.4 กิจกรรมด้านพัฒนา สุขภาพ	ระหว่างกลุ่ม	1.134	2	0.567	2.271	0.105
	ภายในกลุ่ม	69.176	277	0.250		
	รวม	70.311	279			
4. กิจกรรมเพื่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2.296	2	1.148	2.788	0.063
	ภายในกลุ่ม	114.091	277	0.412		
	รวม	116.387	279			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.255	2	0.628	2.355	0.097
	ภายในกลุ่ม	73.835	277	0.267		
	รวม	75.090	279			

จากตาราง 32 แสดงว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นสิ่งที่ดีมาก ทำให้นิสิตมีประสบการณ์มากขึ้น และสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ดีขึ้น
2. ควรประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้นเพื่อให้นิสิตทราบอย่างทั่วถึง เพราะบางกิจกรรมน่าสนใจและมีประโยชน์แก่นิสิตมาก แต่ไม่ได้รับรู้ข่าวสารจึงทำให้พลาดโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้น
3. ควรให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยไม่เสียเวลาเรียน
4. นอกจากกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยบังคับแล้ว ยังมีกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายที่จะช่วยพัฒนาทักษะความสามารถให้กับนิสิต
5. อยากให้มหาวิทยาลัยมีการบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตอย่างเป็นระบบและถูกต้อง เพราะบางครั้งการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตไม่ได้รับการบันทึกและบางกิจกรรมของคณะไม่ได้ให้ชั่วโมงกิจกรรมอย่างเต็มที่

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีความมุ่งหมายของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2554 จาก 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาอาหารและโภชนาการ สาขาสีทอและเครื่องนุ่งห่ม สาขาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก และสาขาศิลปสัมพันธ์ จำนวนทั้งสิ้น 280 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ประกอบด้วย

2.1 การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการเปิดโลกทัศน์ ด้านการค้นพบและรู้จักตัวเอง ด้านความสามารถในการบริหารเวลา ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ และด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง จำนวน 32 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.939

2.2 ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ กิจกรรมมหาวิทยาลัย กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ และกิจกรรมเพื่อสังคม จำนวน 60 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.969

2.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแบบสอบถามปลายเปิด (open ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะ และได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างเสรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ และความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ ด้วยการทดสอบที จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ

3. การวิเคราะห์ และจัดกลุ่มคำตอบความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปรากฏผลดังนี้

1. นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทุกด้านในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า

1) นิสิตชาย และนิสิตหญิงภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2) นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

3) นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

3. นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทุกด้านในระดับมาก

4. การเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า

1) นิสิตชายและนิสิตหญิง ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2) นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

3) นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม และในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

ผลจากการศึกษาการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า นิสิตรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตมีความคาดหวังและให้คุณค่า ความสำคัญกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น ซึ่งนิสิตทุกคนจะได้รับรู้จากการเข้าร่วมโครงการก้าวแรกสู่บัณฑิตยุคใหม่ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น และกำหนดให้นิสิตทุกคนต้องเข้าร่วมโครงการ นอกจากนี้ นิสิตทุกคนจะได้รับเอกสารคู่มือ “โครงการก้าวแรกสู่บัณฑิตยุคใหม่ กิจกรรมเสริมหลักสูตรสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อ

เป็นคู่มือสำหรับนิสิตในการทำความเข้าใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรตลอดระยะเวลาของการเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามนโยบายการส่งเสริมให้นิสิตได้รับทักษะและประสบการณ์การเรียนรู้นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน ซึ่งประเด็นสำคัญที่นิสิตจะได้รับรู้จากการเข้าร่วมโครงการและจากการศึกษาคู่มือคือ มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตลอดระยะเวลาในการศึกษาระดับปริญญาตรีไม่น้อยกว่า 15 กิจกรรม รวม 100 หน่วยชั่วโมง กิจกรรมเสริมหลักสูตรจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อให้นิสิตที่จะจบการศึกษาถึงพร้อมซึ่งการเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศในอนาคต ดังที่ เดิมศักดิ์ คทวนิช (2549: 128-130) ได้อธิบายไว้ว่า การรับรู้ของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความคาดหวัง (expectation) ต่อสิ่งเร้า โดยทั่วไปบุคคลมักมีความคาดหวังต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งล่วงหน้า ความคาดหวังนี้เองที่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะรับรู้ต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ มากกว่าการไม่มีความคาดหวัง และขึ้นอยู่กับการให้คุณค่า (value) ต่อสิ่งที่รับรู้ สิ่งเร้าใดที่บุคคลให้คุณค่าและความสำคัญ สิ่งเร้านั้นจะสามารถเพิ่มความสนใจและใส่ใจที่จะรับรู้ให้มากขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ น้ำทิพย์ บุญเต็ม (2552: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการรับรู้และความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น พบว่านักศึกษารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมในระดับมาก

1.1 การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการเปิดโลกทัศน์

จากผลการวิจัยพบว่านิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการเปิดโลกทัศน์ในระดับมาก กล่าวคือ นิสิตรับรู้ว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ทำให้ได้แง่คิดมุมมองที่หลากหลาย ได้เรียนรู้การแก้ปัญหาจากสภาพจริง ได้พัฒนาสติปัญญา ได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับนิสิตรุ่นพี่รุ่นน้อง ทำให้มีความคิดแปลกใหม่ ไม่เป็นคนยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับอาจารย์ และได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับนิสิตต่างคณะ เป็นต้น แสดงว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้สอดคล้องกับปรัชญากิจกรรมนิสิต ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 63-64) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนิสิตควรเปิดโอกาสให้นิสิตมีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็น กล้าแสดงตน พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่นิสิต รู้จักการอยู่และการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกหัดการทำงานอย่างเป็นระบบ และฝึกความคิดตลอดจนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีรวัดณ์ วีรังกร (2542: ออนไลน์); พีระ เกษแก้ว (2542: ออนไลน์) ที่กล่าวว่าผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้นิสิตมีโลกทัศน์ของตนเองกว้างขึ้น

กล่าวคือ เมื่อนิสิตมีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่นจะทำให้ได้รับความคิดแปลกใหม่ อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การได้ประชุมถกเถียงกันจะทำให้ นิสิตไม่เป็นคนยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้ได้แนวคิดมุมมองที่หลากหลาย รวมถึงได้พัฒนาสติปัญญาอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติมา เจริญทรัพย์ (2539: 88) ที่ศึกษาสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาช่วยให้กล้าตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยความมั่นใจมากขึ้น ในระดับมาก

1.2 การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการค้นพบและรู้จักตนเอง

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาคศึกษาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการค้นพบและรู้จักตนเองในระดับมาก กล่าวคือ นิสิตรู้ตัวเองชอบทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นหรือไม่ ได้มีโอกาสรับรู้จุดเด่นจุดด้อยของตนเอง รู้ว่าตนเองชอบทำงานลักษณะใด เช่น วางแผน ลงมือปฏิบัติ ติดต่อสื่อสาร รู้ว่าตนเองมีความถนัดหรือมีทักษะด้านใด เช่น การพูด การฟัง การคิด การประสานงาน รู้ว่าตนเองมีลักษณะนิสัยอย่างไร และรู้ว่าควรปรับปรุงตัวเองอย่างไร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นมีความหลากหลาย มุ่งเน้นให้นิสิตได้ทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นๆ ทั้งที่เป็นนิสิต ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ จึงมีส่วนทำให้นิสิตได้รู้ว่าคุณสมบัติของตนเองอย่างไร หรือลักษณะนิสัยอย่างไรจากการทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 63-64) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนิสิตควรส่งเสริมให้นิสิตแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อันเป็นผลให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และวุฒิภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีรวัดณ์ วีรังกร (2542: ออนไลน์); พีระ เกษแก้ว (2542: ออนไลน์) ที่กล่าวว่าผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้นิสิตมีโอกาสประเมินตนเองว่า จุดเด่นจุดด้อยของตัวเองมีอะไรบ้าง บางคนจะทราบได้เลยว่าจริงๆ แล้วตัวเองมีความถนัดอะไร ชอบอะไร เช่น บางคนอาจจะพบว่าชอบทำงานด้านการวางแผน ด้านการพูด ด้านการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันก็อาจจะพบว่า ตัวเองอาจเป็นคนแข็งกระด้างจนเกินไป เป็นคนคิดมาก เข้ากับใครๆ ได้ยาก ซึ่งหากไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้รู้จักตนเองช้าเกินไป ส่งผลให้มีโอกาสในการพัฒนาจุดด้อยของตนเองช้าตามไปด้วย ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ กรกช ศิริ (2536: 57) ที่ศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่านิสิตมีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตช่วยให้นิสิตรู้จักตนเองดีขึ้น ในระดับมาก

1.3 การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านความสามารถในการบริหารเวลา

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านความสามารถในการบริหารเวลา ในระดับมาก กล่าวคือนิสิตรู้จักแบ่งเวลาให้แต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น การเรียน กิจกรรมครอบครัว กิจกรรมกับเพื่อน ทำให้นิสิตสามารถจัดสรรเวลาทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น และทำให้นิสิตสามารถทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้เพราะการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรส่วนใหญ่ต้องทำนอกเวลาเรียน หรือทำในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ซึ่งนิสิตจะต้องแบ่งเวลาให้เหมาะสมเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อการเรียน ครอบครัว หรือการพักผ่อนมากเกินไป ซึ่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะช่วยฝึกให้นิสิตรู้จักแบ่งเวลาสำหรับการทำกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสมได้

ดังแนวคิดของ จีรวัดน์ วีรังกร (2542: ออนไลน์); พีระ เกษแก้ว (2542: ออนไลน์) ที่กล่าวว่าผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิตทำให้ นิสิตรู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเองในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมส่วนตัว กิจกรรมครอบครัว และกิจกรรมนิตที่ต้องรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรมนิตจะชี้ให้เห็นว่า ถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน นิสิตจะมีศักยภาพเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติมา เจริญศิริ (2539: 83) ที่ศึกษาสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในระดับมาก

1.4 การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในระดับมาก เช่น นิสิตรับรู้ว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ได้ดีขึ้น ทำให้นิสิตได้เรียนรู้ เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น ทั้งนี้เพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่นิตต้องทำร่วมกับผู้อื่น ซึ่งทำให้นิสิตได้ประเมินตนเองว่าทำงานกับคนอื่นได้หรือไม่ สามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นและสถานการณ์ต่างๆ ได้ดีเพียงพอ อีกทั้งช่วยให้มีทักษะในการทำงานเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั่นเอง ดังที่ จีรวัดน์ วีรังกร (2542: ออนไลน์); พีระ เกษแก้ว (2542: ออนไลน์) ได้กล่าวว่าผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิตทำให้นิสิตต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงจำเป็นต้องปรับตนเองให้เข้ากันได้กับบุคคลที่หลากหลาย เพื่อให้งานที่รับผิดชอบดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่หลากหลาย จะสะท้อนให้เห็นว่าตนเองสามารถทำงานกับคนอื่นได้หรือไม่

ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้ได้เรียนรู้ และเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น คนที่มีความเข้าใจธรรมชาติมนุษย์มากเท่าใดย่อมประสบปัญหาในการทำงานน้อย ซึ่งกิจกรรมนิติตจะช่วยในประเด็นนี้ได้มาก ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติมา เจริญหิรัญ (2539: 82-86) ที่ศึกษาสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ช่วยสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ ช่วยทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานเพิ่มขึ้น ในระดับมาก

1.5 การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพในระดับมาก กล่าวคือ นิสิตรู้จักยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น รู้จักเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม เรียนรู้การปรับบุคลิกภาพของตนเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม รู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง และช่วยทำให้บุคลิกภาพของนิสิตดีขึ้น เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นมีกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพด้วย ซึ่งอยู่ในหมวดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านทักษะการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงว่ามหาวิทยาลัยได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้สอดคล้องกับปรัชญากิจกรรมนิติต ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 63-64) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนิติตควรพัฒนานิสิตให้เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่ดีงามสอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมไทย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีรวัดณ์ วีรังกร (2542: ออนไลน์); พีระ เกษแก้ว (2542: ออนไลน์) ที่กล่าวว่าผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิติตจะสอนให้นิสิตรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ช่วยปรับแต่งบุคลิกภาพของนิสิตให้ดูดีเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติมา เจริญหิรัญ (2539: 82) ที่ศึกษาสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาช่วยพัฒนาจิตใจให้รู้จักเสียสละอดทน ในระดับมาก

1.6 การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตรู้และเข้าใจว่าตนเองมีบทบาทหน้าที่อย่างไรในแต่ละสถานการณ์ ได้เรียนรู้การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพิ่มความสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคม และได้ใช้ความรู้ทางวิชาการของตนในการช่วยชุมชน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีรวัดณ์ วีรังกร (2542: ออนไลน์); พีระ เกษแก้ว (2542: ออนไลน์) ที่กล่าวว่าผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้นิสิตการรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาท และรู้จักการใช้บทบาทในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากแต่ละคนจะต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ในแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป บางคนมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่ม บางคนมีบทบาทเป็นรองประธาน ทรัพยากร เลขานุการ เมื่ออยู่ในบทบาทใด ก็จะต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง กล่าวคือ ในแต่ละวันบุคคลอาจจะมีบทบาทในฐานะนิสิต ในฐานะศิษย์ของครู ในฐานะลูกของพ่อแม่ ดังนั้น ถ้าบุคคลไม่เข้าใจคำว่าบทบาท ก็อาจจะดำเนินสิ่งที่เรียกว่า ผิดบทบาท อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งในภายหลัง เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจะได้รับประสบการณ์ในส่วนนี้เป็นอย่างมาก เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ กิตติมา เจริญทรัพย์ (2539: 82) ที่ศึกษาสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่มีคุณภาพของสังคม ช่วยส่งเสริมการเป็นผู้นำและการทำงานร่วมกัน รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ทำให้สามารถนำเอาวิชาความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในสังคม ในระดับมาก

2. ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.1 ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมมหาวิทยาลัย

จากผลการวิจัยพบว่านิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมมหาวิทยาลัย ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมมหาวิทยาลัยประกอบด้วยกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อทั้งนิสิตใหม่ นิสิตปัจจุบัน และนิสิตที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา เช่น กิจกรรมปฐมนิเทศ กิจกรรมรับน้องใหม่ กิจกรรมก้าวแรกสู่บัณฑิต

ยุคใหม่ กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ (ชั้นปีสุดท้าย) กิจกรรมไหว้ครู ซึ่งกิจกรรมปฐมนิเทศ กิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ และกิจกรรมก้าวแรกสู่บัณฑิตยุคใหม่ เป็นกิจกรรมสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 จัดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนิสิตใหม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของการเรียนในมหาวิทยาลัยได้ดีขึ้น ดังที่ สำนาวรี ขจรศิลป์ (2542: 221) ได้กล่าวไว้ว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อต้อนรับน้องใหม่ล้วนแล้วแต่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้นักศึกษาใหม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยได้อย่างรวดเร็ว ให้นักศึกษารุ่นพี่ได้สร้างความอบอุ่นและความประทับใจให้นักศึกษารุ่นน้อง เสริมสร้างความสามัคคีและความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน รวมถึงช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ และส่งเสริมทำนุบำรุงประเพณีอันดีงามของมหาวิทยาลัยและวัฒนธรรมของชาติอีกด้วย ส่วนกิจกรรมปัจฉิมนิเทศสำหรับนิสิตชั้นปีสุดท้ายนั้นมีความสำคัญต่อนิสิตที่จะสำเร็จการศึกษา เพราะเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นิสิตชั้นปีสุดท้ายได้รับทราบแนวทางการสร้างความสุขและความสำเร็จในการทำงาน การปฏิบัติตนให้สามารถเป็นที่พึ่งของตนเอง ครอบครัวยุ และสังคมได้ และสามารถนำแนวทางดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวัน ซึ่งจะทำให้นิสิตก้าวไปสู่โลกของการทำงานได้อย่างมั่นใจ ตลอดจนเป็นการสร้างความรัก ความผูกพันอันดีระหว่างนิสิตชั้นปีสุดท้ายกับคณาจารย์ และนิสิตรุ่นน้อง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ ผุสดี กว้างวิทยากุล (2553: 53) ที่ศึกษาความต้องการรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดงานไหว้ครูของคณะ ในระดับมาก เช่นเดียวกับ สุรศักดิ์ ไชยวงษ์ (2552: 56) ที่ศึกษาความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา พบว่านักศึกษามีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ ในระดับมาก

2.2 ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ

2.2.1 จากผลการวิจัยพบว่านิสิตภาคศึกษาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านคุณธรรมในระดับมากทุกกิจกรรม เช่น กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต กิจกรรมจิตสาธารณะ กิจกรรมศาสนา ซึ่งสะท้อนว่านิสิตเห็นความสำคัญของทักษะชีวิต อันเป็นความสามารถของบุคคลที่จะจัดการกับปัญหาต่างๆ รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต นอกจากนี้ ยังต้องการพัฒนาจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม รวมถึงการมีคุณธรรมจริยธรรม มีความรัก ความเอื้ออาทรต่อคนอื่น และการกระทำที่ไม่เสื่อมเสียหรือเป็นปัญหาต่อสังคม ประเทศชาติ ตลอดจนการทำประโยชน์เพื่อสังคม ลดความขัดแย้งและให้ขวัญและกำลังใจต่อกัน

เพื่อให้สังคมเป็นสุข ดังที่ เทพ สงวนกิตติพันธ์ (2545: 58) ได้อธิบายไว้ว่า ทักษะชีวิตเป็น คุณลักษณะหรือความสามารถเชิงสังคมจิตวิทยา (psychosocial competence) ที่เป็นทักษะ ภายในที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเตรียมความพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต เพื่อให้อยู่รอดปลอดภัย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งศูนย์ประสานงานโครงการบัณฑิตยุคใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดทำโครงการ “คิดดี ทำได้” เป็นโครงการที่สนับสนุนและส่งเสริม ให้นิสิตมุ่งมั่นที่จะทำความดี มีจิตใจเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งจะเป็นประสบการณ์ที่ สำคัญต่อการใช้ชีวิตในอนาคตภายหลังสำเร็จการศึกษา และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพต่อสังคม ต่อไป โดยนิสิตต้องกระทำด้วยความตั้งใจของตัวนิสิตเอง เช่น เก็บสิ่งของ ซึ่งเป็นของผู้อื่นคืน เจ้าของ การช่วยเหลือคนพิการข้ามถนน การบริจาคทรัพย์สินของ แล้วนิสิตก็บันทึกข้อมูลการทำ ความดีลงในสมุดบันทึก โดยคะแนนความดี 50 คะแนน แลกชั่วโมงกิจกรรมได้ 1 ชั่วโมง สอดคล้องกับผลการวิจัยของน้ำทิพย์ บุญเต็ม (2552: 53) ที่ศึกษาการรับรู้และความต้องการของ นักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น พบว่านักศึกษาต้องการให้ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมอบรมคุณธรรม กิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมท้องถิ่น กิจกรรมเกี่ยวกับการประกวดดนตรีพื้นบ้านสืบสานวัฒนธรรมไทย กิจกรรมสอน ทักษะดนตรีไทย ในระดับมาก

2.2.2 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน ทักษะการคิดและการเรียนรู้ ในระดับมากทุกกิจกรรม เช่น กิจกรรมการพัฒนาทักษะทางอาชีพ กิจกรรมความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมการสร้างแรงบันดาลใจ กิจกรรมทักษะภาษาต่างประเทศ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ประกอบด้วยนิสิตหลายสาขาวิชา ได้แก่ สาขาอาหารและโภชนาการ สาขาส่งทอและเครื่องนุ่งห่ม สาขาพัฒนาครอบครัวและเด็ก และ สาขาศิลปสัมพันธ์ ซึ่งนิสิตทุกคนต้องเรียนวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต (คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน ศิลปะการดำเนินชีวิต การใช้ทรัพยากร ห่วงสมุด เป็นต้น) หมวดวิชาเฉพาะบังคับกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 24 หน่วยกิต (ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา เป็นต้น) และหมวดวิชาเฉพาะกลุ่มวิชาคหกรรมศาสตร์ 26 หน่วยกิต (การจัดการ ทรัพยากรบ้านเรือนและการบริโภค หลักการประกอบอาหาร การจัดการเครื่องแต่งกาย เป็นต้น) รวมเวลาทั้งสิ้นประมาณ 4 ภาคเรียน (2 ปีการศึกษา) แล้วจึงจะได้เรียนวิชาเฉพาะเลือกของ สาขาวิชาที่เลือกเรียน จึงอาจทำให้นิสิตรู้สึกว่ามีเวลาเรียนวิชาเฉพาะสาขาน้อยเกินไป ทำให้มี

ความรู้ความสามารถสำหรับการประกอบอาชีพน้อยเกินไป จึงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวในระดับมาก ดังที่ นรนิติ เศรษฐบุตร (กรกช อุตตวิริยะนุภาพ, 2540: 36; อ้างอิงจาก นรนิติ เศรษฐบุตร, 2538) ได้ให้ข้อคิดว่า กิจกรรมนิสิตมีประโยชน์ต่อนิสิตที่มีส่วนร่วมเป็นอย่างมากในหลายด้าน กิจกรรมนิสิตเป็นการสร้างคุณภาพ บุคลิกภาพให้แก่ นิสิต เป็นเสมือนส่วนหนึ่งของการสร้างคนให้เป็นคนตามที่ต้องการ การทำกิจกรรมเป็นการเรียนรู้โดยการกระทำ นิสิตจะได้ตำราเล่มใหญ่ที่สอนประสบการณ์ชีวิตให้กับเขา สิ่งที่น่าประหลาดใจคือเมื่อนิสิตก้าวออกจากรั้วมหาวิทยาลัย เขาจะประสบความสำเร็จเร็วมาก ไม่ว่าจะสาขาวิชาชีพใดก็ตาม หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนก็ให้การต้อนรับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของน้ำทิพย์ บุญเต็ม (2552: 51) ที่ศึกษาการรับรู้และความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น พบว่านักศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ในระดับมาก

2.2.3 กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์

ระหว่างบุคคล พบว่านิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในระดับมากทุกกิจกรรม เช่น กิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์การทำงาน กิจกรรมทักษะมนุษยสัมพันธ์ กิจกรรมการทำงานเป็นทีม แสดงว่านิสิตเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองเพื่อการทำงานหรือประกอบอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา รวมถึงพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่นด้วย อันจะส่งผลให้นิสิตได้พัฒนาตนเองให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับที่ สิริอร วิชาวุธ (2549: 7-8; อ้างอิงจาก Alderfer, 1969) ได้อธิบายถึงความต้องการตามทฤษฎีของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Hierarchy Modified Need Theory) ไว้ว่า ความต้องการความสัมพันธ์ (relatedness needs) เป็นความต้องการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งในที่ทำงานและสภาพแวดล้อมอื่นๆ ตรงกับความต้องการทางสังคมตามแนวคิดของมาสโลว์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของน้ำทิพย์ บุญเต็ม (2552: 52) ที่ศึกษาการรับรู้และความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น พบว่านักศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมในลักษณะของการปลูกฝังการทำงานร่วมกัน ในระดับมาก

2.2.4 กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านพัฒนาสุขภาพ พบว่านิสิต

ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านพัฒนาสุขภาพ ในระดับมากทุกกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรม

นันทนาการ กิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพจิต กิจกรรมกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ และกิจกรรมกีฬา จากข้อค้นพบดังกล่าวแสดงว่านิสิตมีความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทำสิ่งที่ตนเองสนใจ หรือเพื่อการพักผ่อน รวมถึงการพัฒนาร่างกายและจิตใจให้แข็งแรง มีความสุขมากขึ้น ดังที่วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา (2530ก) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาให้นิสิตใช้เวลาว่างเพื่อทำสิ่งที่ตนเองสนใจ หรือเพื่อการพักผ่อน สอดคล้องกับผลการวิจัยของน้ำทิพย์ บุญเต็ม (2552: 53) ที่ศึกษาการรับรู้และความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น พบว่านักศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมกีฬาระหว่างคณะวิชา หรือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาด้วยกัน กิจกรรมเพิ่มทักษะทางด้านกีฬาเฉพาะด้าน กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาสุขภาพ เช่น เดินแอโรบิก กิจกรรมพัฒนาทักษะการจัดการจัดกิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมาธิ ในระดับมาก เช่นเดียวกับ สุมาวดี งามบุรุษ (2551: 56) ที่ศึกษาความต้องการด้านกิจกรรมนักศึกษาและทัศนคติของนักศึกษา คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2550 พบว่านักศึกษาต้องการให้จัดกิจกรรมการส่งเสริมกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพร่างกาย เช่น การเดินแอโรบิก การซ้อมเชียร์ลีดเดอร์ ในระดับมาก

2.3 ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อสังคม

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านกิจกรรมเพื่อสังคม ในระดับมากทุกข้อ กล่าวคือ นิสิตต้องการเข้าร่วมกิจกรรมทำความดีเพื่อสังคม กิจกรรมเพื่อคนด้อยโอกาสทางสังคม กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมจิตอาสา เป็นต้น จากข้อค้นพบดังกล่าวสะท้อนว่านิสิตมีความสนใจในกิจกรรมเพื่อส่วนรวม ต้องการช่วยเหลือสังคมหรือบุคคลอื่นๆ ประพฤติปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันกระแสสังคมให้ความสำคัญและระบวงศาในเรื่องของการมีจิตอาสา จิตสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่ประเทศไทยประสบกับอุทกภัยครั้งใหญ่ในปี พ.ศ.2554 บุคคลในแวดวงต่างๆ ได้ร่วมกันช่วยเหลือ พี่นฟูสิ่งแวดลอมที่ได้รับความเสียหาย อีกทั้งยังเป็นกำลังใจให้แก่กันและกันในการต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรคให้ผ่านพ้นไป รวมถึงนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ก็ได้เป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการช่วยเหลือสังคมต่างๆ ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ วราภรณ์ ตระกูลสุษดี (2554: ออนไลน์; อ้างอิงจาก Murray. 1938) ได้อธิบายถึงความต้องการตามทฤษฎีของเมอร์เรย์ (Murry's Manifest Needs) ไว้ว่า ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (need for nurture) เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่างๆ ดังที่ ภรรณิกา พิริยะจิตรา (2548: 101) กล่าวไว้ว่า นิสิต/ นักศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายเป็นช่วงเวลาที่ชอบทำงานกลุ่ม รู้จัก

รับผิดชอบงาน แต่ขณะเดียวกันก็ชอบอิสระ เริ่มหาประสบการณ์แปลกใหม่ มีความพร้อมที่จะปรับตัวเองให้เข้ากับแนวปฏิบัติของกลุ่มและสังคม เพื่อที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมยังทำให้นิสิตรู้สึกว่าคุณค่าอีกด้วย ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 121-124) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนิสิตที่มีต่อนิสิตไว้ว่า การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมทำให้นิสิตเห็นคุณค่าของตนเอง และเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของน้ำทิพย์ บุญเต็ม (2552: 52) ที่ศึกษาการรับรู้และความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ พบว่า นักศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมนอกค่ายอาสาชานบท กิจกรรมช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมการปลูกป่า กิจกรรมการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม กิจกรรมทำดีเพื่อประโยชน์ส่วนรวม กิจกรรมเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน และกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาคศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.1 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตหญิงและนิสิตชายรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นิสิตในหลากหลายรูปแบบ ทั้งการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษา จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยมีนโยบายว่าแต่ละกิจกรรมนั้นนิสิตทุกคนสามารถเข้าร่วมได้โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเพศ ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530ก: 134-135) ได้กล่าวไว้ว่า ควรจัดกิจกรรมนิสิตที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้นิสิตจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมที่มีความสนใจเดียวกันโดยไม่คำนึงถึงเพศ ดังนั้น นิสิตหญิงและนิสิตชายจึงรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธาวิณี สุขจิตต์ (2544: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านิสิตชาย และนิสิตหญิงรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่ศึกษาชั้นปีต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีช่วงอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน จึงมีลักษณะต่างๆ คล้ายคลึงกัน เช่น ความต้องการที่จะรับรู้ ความใส่ใจ สภาวะทางอารมณ์ ความคาดหวัง เป็นต้น จึงอาจทำให้นิสิตมีการรับรู้ที่คล้ายคลึงกัน ดังที่

สุพัตรา สุภาพ (2541: 41) ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่านิสิตที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายคืออายุ 17-22 ปี ถือเป็นวัยที่ใกล้เคียงกัน จึงมีความคิดเห็น ความรู้สึก ความรับผิดชอบ ความสนใจ ตลอดจนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธาริณี สุขจิตต์ (2544: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านิสิตชาย และนิสิตหญิงรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

3.3 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ครบตามจำนวนหน่วยชั่วโมงที่ มหาวิทยาลัยกำหนด และกิจกรรมเสริมหลักสูตรมุ่งเน้นให้นิสิตทุกคนได้รับการพัฒนาทั้ง สติปัญญา ร่างกาย วุฒิภาวะทางอารมณ์ และ ทักษะสังคม เป็นต้น ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2542: 120-121) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่าเพื่อเสริมสร้างความรู้และ ประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา และเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ วุฒิชัย ฤกษ์เมธ (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง รับรู้ต่างกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนดีกว่ามีความรู้ทางด้านวิชาการมากกว่านิสิตกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรืออาจมี เป้าหมายในการเรียนชัดเจนกว่า จึงตระหนักถึงความสำคัญและเห็นคุณค่าของการเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตรมากกว่า หรืออาจมีความคาดหวังว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะ ทำให้ได้ใช้ความรู้ทางวิชาการของตนในการช่วยเหลือสังคมชุมชนมากกว่า ดังที่ เดิมศักดิ์ คพวนิช (2549: 129) ได้อธิบายว่าแต่ละบุคคลจะเกิดการรับรู้สิ่งเร้าได้แตกต่างกันไป แต่การจะรับรู้สิ่งเร้า ไต่ก่อนหลัง มากหรือน้อย ถูกต้องหรือผิดพลาด ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ขึ้นอยู่กับความคาดหวัง

(expectation) ต่อสิ่งเร้า ความคาดหวังจะเป็นปัจจัยทำให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะรับรู้ต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์นั้นๆ มากกว่าการไม่มีความคาดหวัง รวมถึงการให้คุณค่า (value) ต่อสิ่งที่รับรู้ สิ่งเร้าใดที่บุคคลให้คุณค่าและความสำคัญ สิ่งเร้านั้นจะสามารถเพิ่มความสนใจและใส่ใจที่จะรับรู้ให้มากขึ้นได้ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ สายพิณ สุดคณิง (2536: 84) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต กล่าวคือ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป มีความต้องการเข้าร่วม กิจกรรมนิสิตมากกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50

4. การเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.1 นิสิตชาย และนิสิตหญิงภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ครบตามจำนวนหน่วยชั่วโมงที่มหาวิทยาลัย กำหนด หรืออาจเป็นเพราะนิสิตชายและนิสิตหญิงอยู่ในช่วงวัยใกล้เคียงกัน จึงอาจมีความชอบ ความสนใจและความต้องการคล้ายคลึงกัน ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2542: 117) ได้กล่าวไว้ว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปอยู่ระหว่างวัยรุ่นตอนปลายและผู้ใหญ่วัยต้น เป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังและความคิด มีความสนใจและต้องการอยากรู้อยากเห็น นักศึกษาส่วนมากจึงมีความพร้อมอย่างเต็มที่ทั้งในด้านการเรียนรู้ และการทำงานอย่างเข้มแข็งอดทนด้วยอุดมการณ์ และความบริสุทธิ์ใจ อีกทั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นไม่มีข้อจำกัดเรื่องเพศคือ นิสิตทั้งหญิงและชายสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ เพื่อให้ นิสิตได้ทำกิจกรรมร่วมกันสร้างความสามัคคีอันดีในหมู่คณะต่อไป ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530ก: 134-135) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนิสิตควรช่วยเหลือและส่งเสริมให้นิสิตจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมที่มีความสนใจเดียวกันโดยไม่คำนึงถึงเพศ เช่นเดียวกับ ดังนั้น นิสิตหญิงและนิสิตชายจึงรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญยงค์ บุญพิง (2547: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษา ความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี มีความต้องการในการจัด กิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่าง เช่นเดียวกับ น้ำทิพย์ บุญเดิม (2552: 53) ที่ศึกษาการรับรู้และ

ความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ พบว่านิสิตชายและนิสิตหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

4.2 นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ศึกษาชั้นปีต่างกัน ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตระดับปริญญาตรีอยู่ในช่วงวัยใกล้เคียงกันคือช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นจึงมีความต้องการที่คล้ายคลึงกัน อีกทั้งนิสิตทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ครบตามจำนวนหน่วยชั่วโมงที่มหาวิทยาลัยกำหนดอีกด้วย ดังที่ สำเนา ขจรศิลป์ (2542: 117) ได้กล่าวไว้ว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปอยู่ระหว่างวัยรุ่นตอนปลายและผู้ใหญ่วัยต้น เป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังและความคิด มีความสนใจและต้องการอยากรู้อยากเห็น นักศึกษาส่วนมากจึงมีความพร้อมอย่างเต็มที่ทั้งในด้านการเรียนรู้ และการทำงานอย่างเข้มแข็งอดทนด้วยอุดมการณ์และความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาสามารถตอบสนองของความสนใจ และความ ต้องการส่วนตัวของนักศึกษาซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลการวิจัย สอดคล้องกับ ฤทธิฤกษ์ ราชภักดี (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี พบว่านักศึกษาที่ศึกษาระดับชั้นปี ต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับพรทิพย์ มั่งคั่ง (2547: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บูรพา พบว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา และด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน รวมถึงผลการวิจัยของ บุญยงค์ บุญพัก (2547: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษา ความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ ด้านกีฬาและด้านนันทนาการ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ไม่แตกต่างกัน และ น้ำทิพย์ บุญเต็ม (2552: 53) ที่ศึกษาการรับรู้และความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ พบว่านิสิตที่ศึกษาชั้นปีต่างกัน มีความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4.3 นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่างกัน ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตทุกคนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่าทำให้นิสิตเกิดการเรียนรู้ มีทักษะประสบการณ์มากมาย ซึ่งทักษะและประสบการณ์หลายอย่างไม่

สามารถเรียนได้ในชั้นเรียน อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่นิสิตต้องเข้าร่วมให้ครบตามจำนวนหน่วยชั่วโมงที่มหาวิทยาลัยกำหนดอีกด้วย ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2542: 117) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษา จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ น้ำทิพย์ บุญเต็ม (2552: 73) ที่ศึกษา การรับรู้และความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฤทธิฤกษ์ ราชภักดี (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการ ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 เกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 และเกรดเฉลี่ย 3.01 ขึ้นไป มีความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทุกด้านแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริม หลักสูตรด้านการเปิดโลกทัศน์ ในระดับมาก ดังนั้น ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ควรสนับสนุนส่งเสริม ให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้นิสิตได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้พัฒนา สติปัญญา ได้เรียนรู้การแก้ปัญหาจากสภาพจริง มีความคิดแปลกใหม่ มุมมองที่หลากหลาย รวมถึงไม่เป็นคนยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป เช่น โครงการเปิดโลกทัศน์นิสิต โดยเน้นให้มีความรู้ความเข้าใจเท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตการทำงาน การวางแผนชีวิต ซึ่งอาจจัดในลักษณะของการศึกษาดูงานนอกสถานที่ เป็นต้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริม หลักสูตรด้านการค้นพบและรู้จักตนเองในระดับมาก ดังนั้น ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ควรสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้นิสิตได้มีโอกาสรับรู้จุดเด่นจุดด้อยของตนเอง รู้ว่าตนเองมีลักษณะนิสัยอย่างไร ควรปรับปรุงตนเองอย่างไร มีความถนัดหรือมีทักษะด้านใด หรือชอบทำงานลักษณะใด เป็นต้น ซึ่งอาจจัดเป็นกิจกรรมเข้าค่ายพักค้างแรม โดยให้นิสิตได้ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบกันเอง เป็นต้น

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านความสามารถในการบริหารเวลาในระดับมาก ดังนั้น ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้นิสิตสามารถจัดสรรเวลาทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น และรู้จักแบ่งเวลาให้แต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น การจัดกิจกรรมอบรมเกี่ยวกับการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำตารางเวลา

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในระดับมาก ดังนั้น ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้นิสิตสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดีขึ้น เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวกัน เช่น กิจกรรมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม

1.5 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพในระดับมาก ดังนั้น ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่พัฒนาบุคลิกภาพของนิสิต ให้นิสิตได้ฝึกควบคุมอารมณ์ของตนเอง เป็นผู้ฟังที่ดี มีทักษะสังคม และยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น เช่น กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพการเดิน ยืน นั่ง การแต่งกาย การรับประทานอาหาร

1.6 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในระดับมาก ดังนั้น ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทำให้นิสิตสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม เช่น กิจกรรมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำ กิจกรรมสร้างเสริมจิตสำนึกเพื่อสังคม ได้แก่ การปลูกต้นไม้ การพัฒนาโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร การสร้างห้องสมุดประชาชน เป็นต้น

1.7 จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง รับรู้ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองมากกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้น เพื่อให้ นิสิตที่มีผลการเรียนต่ำรับรู้ว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้ นิสิตรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองมากขึ้น ภาควิชาคหกรรมศาสตร์จึงควรสนับสนุนหรือส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ นิสิตรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง เช่น กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตด้านการรู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง หรือกิจกรรมที่เน้นให้นิสิตมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตทั้งด้านการเรียนและการทำงาน โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ของภาควิชาหรือคณะอื่นๆ

2.2 ควรศึกษาการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้น

2.3 ควรศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีต่อการดำเนินชีวิต

2.4 ควรศึกษาการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของกลุ่มตัวอย่างนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากนิสิตทั้งมหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- กรกช ศิริ. (2536). การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 4 พฤษภาคม 2555, จาก ฐานข้อมูล ThaiLIS.
- กรรณิกา พิริยะจิตรา. (2548). *กิจการนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2553). *คู่มือนิสิต ประจำปีการศึกษา 2553*. กรุงเทพฯ: บริษัท โกลบอล กราฟฟิค จำกัด.
- (2554). *คู่มือกิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับนิสิต KU ๗๑ โครงการก้าวแรกสู่บัณฑิตยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: บริษัท โกลบอล กราฟฟิค จำกัด.
- กรกช อัดตวิริยะนุภาพ. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา กับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญา คศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2554, จาก ฐานข้อมูล ThaiLIS.
- กิตติมา เจริญหิรัญ. (2538). *สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2555, จาก ฐานข้อมูล ThaiLIS.
- จีรวัฒน์ วีรังกร. (2542). *พื้นฐานทักษะการดำเนินกิจกรรมนิสิต*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พี.ที. พัฒนาการพิมพ์ จำกัด. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2554, จาก http://www.stou.ac.th/Thai/Offices/Oes/Guide/article/st_activi.html
- ชาญชัย อินทรประวัติ. (2545). "หัวใจของงานกิจการนักศึกษา," ใน *เอกสารประกอบการสัมมนากระบวนการทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาระบบเส้นทางปฏิรูปการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2549). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). *มาตรฐานกิจการนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- (2545). *สรุปโครงการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนปีงบประมาณ 2543-2544*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

- ทองเรียน อมรัชกุล. (2525). *การบริหารกิจการนิสิต: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ ฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด จงเจริญการพิมพ์.
- เทพ สงวนกิตติพันธ์. (2545). *ทักษะชีวิต: ทักษะเพื่อความสุขและความสำเร็จของชีวิต*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธาริณี สุขจิตต์. (2544). *ความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2555, จาก [ฐานข้อมูล ThaiLIS](#).
- น้ำทิพย์ บุญเต็ม. (2552). *การรับรู้และความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนจอห์น*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ: มหาวิทยาลัยเซนจอห์น. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2555, จาก [ฐานข้อมูล ThaiLIS](#).
- บุญยงค์ บุญพัก. (2547). *การศึกษาความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตชลบุรี. สืบค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2554, จาก [ฐานข้อมูล ThaiLIS](#).
- บรรยงค์ ไตจินดา. (2548). *องค์การและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ และ สวิง สุวรรณ. (2534). *พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขศึกษา*. กรุงเทพฯ ฯ: โรงพิมพ์เจ้าพระยาการพิมพ์.
- ผุสดี กว้างวิทยากุล. (2553). *ความต้องการรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2555, จาก [ฐานข้อมูล ThaiLIS](#).
- พรทิพย์ มั่งคั่ง. (2547). *ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตชลบุรี. สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2554, จาก [ฐานข้อมูล ThaiLIS](#).

- พีระ เกษแก้ว. (2542). *คู่มือชมรมนักศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2554, จาก http://www.stou.ac.th/Thai/Offices/Oes/Guide/article/st_activi.html
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2553). *คู่มือนิสิต ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. กรุงเทพฯ ฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ ฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2554). *ธรรมชาติและความต้องการของมนุษย์*. สืบค้นเมื่อ 28 มิถุนายน 2554, จาก <http://www.kmutt.ac.th/organization/ssc334/asset1.html>.
- วฤษายั ฤกษ์เมธ. (2546). *ทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530ก). *บุคลากรนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ ฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2530ข). *อุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ ฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2538). *กิจการนักศึกษายุคโลกาภิวัตน์. เอกสารทางวิชาการ คณะกรรมการกิจการนักศึกษา สมาคมสถาบันอุดมเอกชนแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ ฯ: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. (2529). *การศึกษาทางไกล*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. 2543. *จุลสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 3*. กรุงเทพฯ ฯ: สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย.
- สายพิณ สูดคะเนิง. (2536). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริอร วิชชาวุธ. (2549). *จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ*. พิมพ์ครั้งที่ 2 แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชา จันทน์เอม. (2541). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ ฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุพัตรา สุภาพ. (2541). *สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี*.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุมาวดี งามบุรุษ. (2551). *รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการด้านกิจกรรมนักศึกษาและทัศนคติ
ของนักศึกษา คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2550*.
กรุงเทพฯ: หน่วยกิจการนักศึกษา คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2555, จาก [ฐานข้อมูล ThaiLIS](#).
- สุรศักดิ์ ไชยวัง. (2552). *ความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา)*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเซนจอร์น. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2555, จาก [ฐานข้อมูล ThaiLIS](#).
- สุวพร ตั้งสมวรพงษ์. (2545). *การพัฒนาบัณฑิตในศตวรรษที่ 21, ใน เอกสารประกอบ
สัมมนาชุดที่ 1 กระบวนทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาบนเส้นทางปฏิรูป
การเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). *กิจกรรมนักศึกษากับการพัฒนาคุณภาพ
บัณฑิต*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). *กิจกรรมนักศึกษา*.
สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2554, จาก
http://www.nesdb.go.th/pan10/data/report_1248/1.pdf.
- สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2554. *ข้อมูลนิสิตปัจจุบันภาควิชา
คหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม
2554, จาก <http://www.registrar.ku.ac.th/>.
- ลำเนาวิ ขจรศิลป์. (2539). *มติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1: พื้นฐานและบริการนักศึกษา*.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- (2542). *มติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อติตยา ลาภรัตน์กุล. (2549). *ความต้องการการพัฒนาด้านตนเองของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน
เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)*.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเซนจอร์น. สืบค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2554,
จาก [ฐานข้อมูล ThaiLIS](#).

- อนุศักดิ์ ตั้งปณิธานวัฒน์; มนต์ทิพย์ นาคะสุวรรณ; และบุญพา โชขัต. (2550). รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้นำกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2554, จาก ฐานข้อมูล ThaiLIS.
- ฤทธิ์ฤกษ์ ราชภักดี. (2546). การศึกษาความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2554, จาก ฐานข้อมูล ThaiLIS.
- Chickering, A; & Reisser, L. (1993). *Education and Identity*. San Francisco: Josse-Bass.
- Cronbach, Lee Joseph. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. 5th ed. New York: Harper Collins.
- Edwards, Allen L. (1957). *Statistical Analysis*. 2nd ed. New York: Rinehart.
- Ferguson, G.A. (1989). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed. New York: McGraw - Hill.
- Garrison K. C.; Magoon, R. (1972). *Educational Psychology*. Columbus: Charles E. Meril Publishing.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Guralink, D. B. (1994). *Webster's New Word Dictionary of American English*. 3rd ed. New York: Prentice Hall.
- Wolman, B. B. (1989). *Dictionary of Behavioral Science*. 2nd ed. New York: Academic Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และการประกอบอาชีพในอนาคตของนิสิตต่อไป
2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 - ตอนที่ 3 ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 - ตอนที่ 4 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด โปรดตอบทุกข้อพร้อมกับให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ แต่จะเสนอผลโดยส่วนรวมซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และการประกอบอาชีพในอนาคตของนิสิตต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

นางสาวอภิรดี เสนาะศัพท์
นักศึกษาปริญญาโท สาขาการอุดมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงใน () ที่มีข้อมูลตรงตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาในชั้นปีที่

- () 1. ชั้นปีที่ 1
() 2. ชั้นปีที่ 2
() 3. ชั้นปีที่ 3
() 4. ชั้นปีที่ 4

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA)

- () 1. GPA เท่ากับ 2.49 หรือน้อยกว่า
() 2. GPA 2.50 - 3.24
() 3. GPA 3.25 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ผู้วิจัยได้กำหนดค่าคำตอบระดับความคิดเห็นไว้ดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับมาก
3 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับน้อย
1 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับน้อยที่สุด

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
ด้านการเปิดโลกทัศน์					
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับอาจารย์					
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ					
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับรุ่นพี่/ รุ่นน้อง					
4. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับนิสิตต่างคณะ					
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่					
6. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตมีความคิดแปลกใหม่					
7. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตไม่เป็นคนยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป					
8. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้แก่มุมมองที่หลากหลาย					
9. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้พัฒนาสติปัญญา					
10. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้เรียนรู้การแก้ปัญหาจากสภาพจริง					
ด้านการค้นพบและรู้จักตนเอง					
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ให้มีโอกาสรับรู้จุดเด่นจุดด้อยของตนเอง					
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่าตนเองมีความถนัด/ ทักษะด้านใด เช่น การพูด การฟัง การคิด การประสานงาน					

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่าตนเองชอบทำงานลักษณะใด เช่น วางแผน ลงมือปฏิบัติ ติดต่อสื่อสาร					
4. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่าตนเองชอบทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นหรือไม่					
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่าตนเองมีลักษณะนิสัยอย่างไร					
6. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้ว่าควรปรับปรุงตัวเองอย่างไร					
ด้านความสามารถในการบริหารเวลา					
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จักแบ่งเวลาให้แต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น การเรียน กิจกรรม ครอบครั้ว กิจกรรมกับเพื่อน					
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตสามารถทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน					
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตสามารถจัดสรรเวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น					
ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตสามารถปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์ได้ดีขึ้น					
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ได้ดีขึ้น					
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตสามารถปรับตัวให้เข้ากับรุ่นพี่/ รุ่นน้องได้ดีขึ้น					
4. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรสะท้อนให้เห็นว่าตนเองสามารถทำงานกับคนอื่นได้หรือไม่					
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้เรียนรู้/ เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น					

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
6. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้เพิ่มทักษะการทำงาน					
7. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตมีความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวกัน					
ด้านการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ					
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง					
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จักเป็นผู้ฟังที่ดี					
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จักทักษะสังคม					
4. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น					
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยทำให้นิสิตบุคลิกภาพของนิสิตดีขึ้น					
6. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตเรียนรู้การปรับบุคลิกภาพของตน เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม					
ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง					
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตรู้/ เข้าใจว่าตนเองมีบทบาทหน้าที่อย่างไรในแต่ละสถานการณ์					
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม					
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มความสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคม					
4. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้ใช้ความรู้ทางวิชาการของตนในการช่วยชุมชน					
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้นิสิตได้เรียนรู้การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี					

ตอนที่ 3 ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- คำชี้แจง** โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ผู้วิจัยได้กำหนดค่าคำตอบระดับความคิดเห็นไว้ดังนี้
- 5 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับมากที่สุด
 - 4 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับมาก
 - 3 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับปานกลาง
 - 2 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับน้อย
 - 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
กิจกรรมมหาวิทยาลัย					
กำหนดให้นิสิตทุกคนต้องเข้าร่วม ไม่น้อยกว่า 3 กิจกรรม และมีจำนวนหน่วยชั่วโมงไม่น้อยกว่า 28 หน่วยชั่วโมง					
1. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ก้าวแรกสู่บัณฑิตยุคใหม่					
2. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ปฐมนิเทศคณะ					
3. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ร้องเพลงมหาวิทยาลัย					
4. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ร้องเพลงคณะ					
5. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ไหว้ครูมหาวิทยาลัย					
6. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม วันพัฒนามหาวิทยาลัย					
7. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม รับประทานอาหารมหาวิทยาลัย					
8. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม รับประทานอาหารคณะ					
9. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม เข้าแถวส่งบัณฑิต งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร					
10. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม เข้าแถวรับและส่งเสด็จพระราชดำเนิน งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร					
11. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม วางพวงมาลาวันปิยมหาราช 23 ตุลาคม					

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
12. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม วันนนทรีทรงปลูก ดนตรีทรงโปรด					
13. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม เลือกลงตั้งคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิต (อบก.) และสมาชิกสภาผู้แทนนิสิต (สส.)					
14. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม วางพวงมาลาวันสถาปนามหาวิทยาลัย 2 กุมภาพันธ์					
15. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ปัจฉิมนิเทศมหาวิทยาลัย (ชั้นปีสุดท้าย)					
16. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ปัจฉิมนิเทศคณะ (ชั้นปีสุดท้าย)					
17. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม เทิดพระเกียรติพระราชาวงศ์					
18. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม วันสถาปนาคณะ					
กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ					
กิจกรรมด้านคุณธรรม					
กำหนดให้นิสิตทุกคนต้องเลือกเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงรวมกันไม่น้อยกว่า 12 หน่วยชั่วโมง					
19. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม จิตสาธารณะ					
20. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ศาสนา					
21. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม เสริมสร้างหลักคิดเชิงคุณธรรม					
22. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างค่านิยมที่ดี					
23. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม พัฒนาทักษะชีวิต					
24. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
25. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย					
26. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม เสริมสร้างจรรยาบรรณวิชาชีพ					
กิจกรรมด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้					
เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นิสิตเลือกเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 4 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงรวมกันไม่น้อยกว่า 24 หน่วยชั่วโมง					
27. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ทักษะภาษาต่างประเทศ					

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
28. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ทักษะ ไอ ที					
29. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ความคิดเชิงวิเคราะห์					
30. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ความคิดสร้างสรรค์					
31. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ความคิดนวัตกรรม					
32. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม การคิดวิจารณ์ญาณ					
33. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ประกวดทางด้านความคิด					
34. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม สมรรถนะการเรียนรู้					
35. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ทักษะการนำเสนอ					
36. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม สมรรถนะการเรียนรู้					
37. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม การสร้างแรงบันดาลใจ					
38. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม การพัฒนาทักษะทางอาชีพ					
39. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น					
กิจกรรมด้านทักษะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นิสิตเลือกเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงรวมกันไม่น้อยกว่า 12 หน่วยชั่วโมง					
40. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม การเสริมสร้างทัศนคติ ประชาธิปไตย					
41. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม พัฒนาบุคลิกภาพ					
42. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม การทำงานเป็นทีม					
43. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ทักษะมนุษยสัมพันธ์					
44. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม เสริมสร้างประสบการณ์การทำงาน					
45. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม วินัยในตนเอง					
46. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ทักษะการพูดในที่ชุมชน					
47. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น					
48. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม กาลเทศะ/ มารยาทสังคม					
49. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ทักษะภาวะผู้นำ					
50. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ความเป็นสากล					

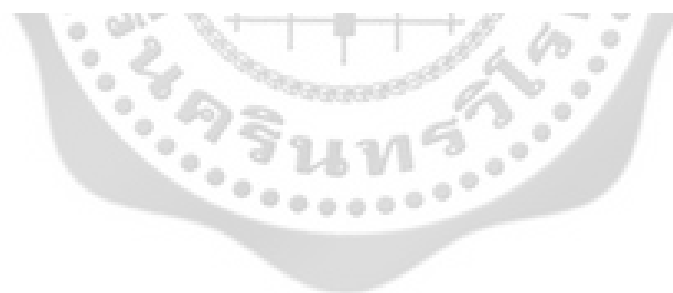
ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
51. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรม การสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างนิสิต					
กิจกรรมด้านพัฒนาสุขภาพ กำหนดให้นิสิตเลือกเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม มีจำนวน หน่วยชั่วโมงรวมกันไม่น้อยกว่า 12 หน่วยชั่วโมง					
52. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
53. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา					
54. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสมาธิ					
55. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ					
56. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพจิต					
กิจกรรมเพื่อสังคม เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นิสิตเลือกเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม มีจำนวนหน่วยชั่วโมงไม่น้อยกว่า 12 หน่วยชั่วโมง					
57. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสา					
58. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อคนด้อยโอกาสทางสังคม					
59. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์					
60. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรมความดีเพื่อสังคม					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

*****ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาใช้เวลาตอบแบบสอบถาม*****

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ
และจดหมายขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์

คุณวุฒิ Ed.D (Curriculum and Instruction)
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์ ดร.ศรinya เกษมบุญญากร

คุณวุฒิ Ph.D. (Tropical Agriculture)
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ภาควิชาคหกรรมศาสตร์
 คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. อาจารย์สาวิตรี พังงา

คุณวุฒิ ศษ.ม. (บริหารการศึกษา)
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก
 ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ ศธ 0519.12/0311

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒3 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ ดร.ศรัณยา เกษมบุญญากร

เนื่องด้วย นางสาวอภิรดี เสนาะศัพท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” โดยมี อาจารย์จ้าวรรณ สกุลฤ และ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านตรวจแบบสอบถาม เรื่อง “การรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์”

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวอภิรดี เสนาะศัพท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-940-4282

ที่ ศธ 0519.12/ ๐31๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑3 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์สาวิตรี พงา

เนื่องด้วย นางสาวอภิรดี เสนาะศัพท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” โดยมี อาจารย์จาร์วรรณ สกุลกู และ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านตรวจแบบสอบถาม เรื่อง “การรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์”

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวอภิรดี เสนาะศัพท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

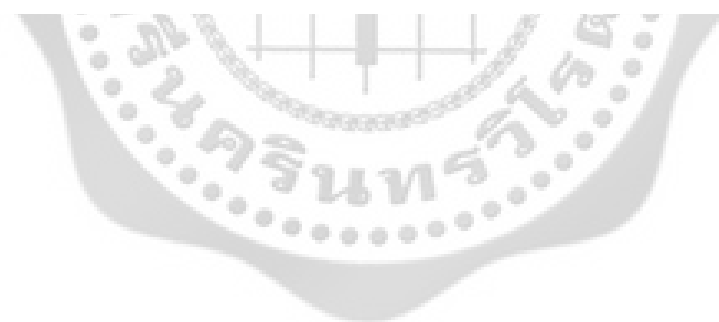
โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-940-4282

ภาคผนวก ค

จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 0519.12/0312

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๓ มกราคม 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอภิรดี เสนาะศัพท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” โดยมี อาจารย์จ้าวรรณ สกุลคู และ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กับนักนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวน 291 คน เพื่อตอบแบบสอบถาม ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2555

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอภิรดี เสนาะศัพท์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

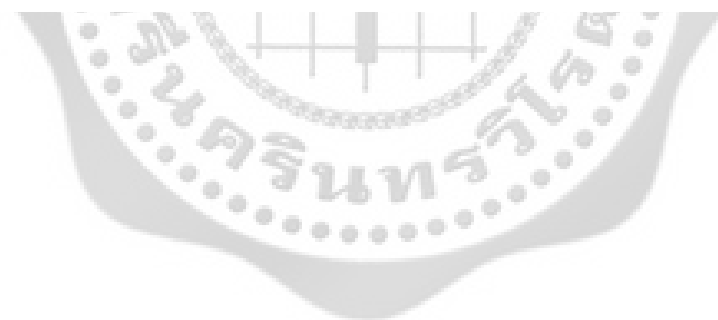
โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-940-4282

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านการเปิดโลกทัศน์ เป็นรายข้อ

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	4.546
2	5.415
3	4.443
4	2.587
5	2.326
6	4.625
7	3.513
8	3.144
9	3.132
10	2.729

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านการค้นพบและรู้จักตนเอง เป็นรายข้อ

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	4.230
2	5.314
3	4.725
4	3.326
5	2.725
6	4.654

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านความสามารถในการบริหารเวลา เป็นรายข้อ

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	2.532
2	2.640
3	2.360

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นรายข้อ

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	5.015
2	4.189
3	4.105
4	7.183
5	3.118
6	5.074
7	4.222

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ เป็นรายข้อ

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.201
2	2.661
3	3.611
4	5.415
5	6.949
6	4.858

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง เป็นรายชื่อ

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	4.500
2	3.961
3	3.615
4	4.243
5	4.505

ตารางค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการเปิดโลกทัศน์	.833
ด้านการค้นพบและรู้จักตนเอง	.808
ด้านความสามารถในการบริหารเวลา	.722
ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	.763
ด้านการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ	.726
ด้านการรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง	.815
รวม	.939

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านกิจกรรมมหาวิทยาลัย เป็นรายชื่อ

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.803
2	3.891
3	5.104
4	5.821
5	4.888
6	4.830
7	4.854
8	5.421
9	5.621
10	4.815
11	2.795
12	5.161
13	4.335
14	5.982
15	5.305
16	5.513
17	4.457
18	3.758
19	6.268
20	5.352
21	4.177
22	5.314
23	6.380
24	4.657
25	2.664
26	5.145

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ เป็นรายชื่อ

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
27	4.399
28	5.392
29	4.748
30	3.765
31	5.283
32	4.443
33	3.873
34	5.377
35	3.816
36	4.711
37	3.379
38	5.785
39	7.639
40	4.748
41	4.269
42	3.399
43	3.767
44	4.896
45	4.311
46	4.408
47	4.482
48	7.114
49	6.805
50	6.069
51	5.035
52	4.071

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ เป็นรายชื่อ (ต่อ)

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
53	2.939
54	3.375
55	4.339
56	3.218

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านกิจกรรมเพื่อสังคม เป็นรายชื่อ

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
57	4.612
58	6.475
59	5.195
60	7.950

ตารางค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านกิจกรรมมหาวิทยาลัย	0.938
ด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ	0.965
ด้านกิจกรรมเพื่อสังคม	0.803
รวม	0.969

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอภิรดี เสนาะศัพท์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 3 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2523
สถานที่เกิด	อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	6/3 หมู่ 1 ตำบลเกวียนหัก อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี 22110
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านบ่อเวฬุ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี 22140
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2542	มัธยมศึกษาตอนปลาย (วิทย์-คณิต) โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดจันทบุรี
พ.ศ.2546	ค.บ. (คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ.2555	กศ.ม. (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร